72STE JAARGANG No. 9504 VRIJDAG 30 DECEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

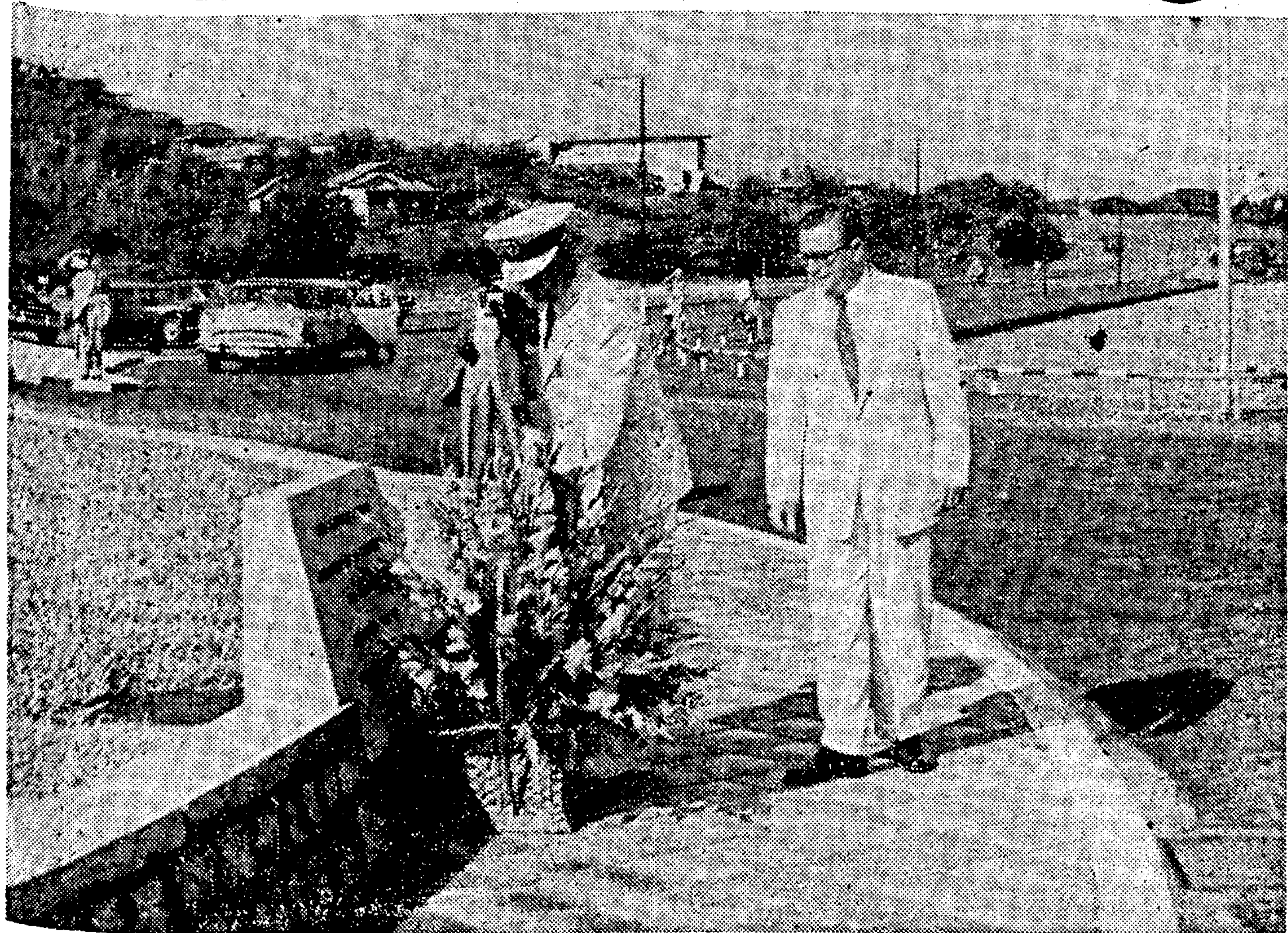
DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

STATUUT-DAG gisteren op sobere wijze gevierd

De Gouverneur der Nederlandse Antillen, mr A. A. M. Struycken, plaatste gistermorgen tesamen met premier E. Jonckheer een bloemenmand bij de gedenkplaat voor het Monument op de Nieuwe Havenweg.

BLOEMENHULDE bij Autonomie-monument, mariniers-mars door de stad en feestelijke klanken van verschillende muziekkorpsen

Willemstad. — Gisteren herdachten de Nederlandse Antillen de dag, dat vorig jaar de plechtige afkondiging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden plaats vond. De regering had deze 29ste december tot een algemeen feestdag geproclameerd, zodat het werk stillag en eenieder het feit van de een-jarige autonomie in gepaste feeststemming kon herdenken.

Des ochtends te 9 uur vond bij het Autonomiemonument aan het begin van de Rijkseenheid-boulevard een bloemen-legging plaats door Z. Exc. de Gouverneur en Min.-president Jonckheer. Nadat de auto's met de Gouverneur, alle leden van het ministerie, de Gezaghebber en de Gedeputeerden waren gearriveerd, speelde de bij het monument opgestelde Marinierskapel de eerste tonen van het „Wien Neerlands Bloed" en presenteerde de Erewacht het geweer.

Z. Exc. de Gouverneur en minister-president Jonckheer traden vervolgens naar voren en plaatsten een bloemenmand voor de gedenkplaat, die indertijd door H.M. de Koningin werd onthuld.

De Marinierskapel onder leiding van Adjudant Bruuls speelde ten slotte het Wilhelmus, waarmede de plechtigheid, die door een aantal belangstellenden, waaronder vele marine-officieren werd bijgewoond, ten einde was.

De mariniers hielden daarna een mars door de stad, terwijl verschillende muziek-korpsen daarna de dag opvrolijkten.

De olieindustrie in Sovjet Rusland

Parijs. — Volgens Radio Moskou heeft het Russische ministerie voor de olieindustrie medegedeeld dat de productie van de olieindustrie in Sovjet Rusland thans in vergelijking met 1950 gestegen is met 85%, vooral in het Oostelijk deel van de Unie.

Het aandeel in de productie van dit gebied in de totale productie is sedert het einde van de oorlog gestegen tot 59%. In de laatste jaren zijn in dit gebied 18 belangrijke olievelden ontstaan.

De W.-Duitse productie van ruwe olie

Hannover. — De Westduitse productie van ruwe olie wordt voor dit jaar geraamd op 3.144.000 ton tegen 2,67 miljoen ton het vorig jaar. Op basis van de productie in 1936 is gelijk aan 100, beloopt het index-cijfer voor de productie thans 726. De Westduitse oliereserves worden geraamd op 47,4 millioen ton plus 18 millioen aan waarschijnlijke reserves.

Naga-stemmen oproerig in India

Nieuw Delhi. — In de Noordoostelijke grensgebieden van India zijn in de afgelopen maanden 258 mensen gedood en 68 gewond als gevolg van onlusten, aangestookt door de Naga-stammen, die onafhankelijkheid willen, aldus een mededeling in het Indische parlement. Op het ogenblik is de toestand rustig. Troepen zijn naar het gebied gezonden.

Watervoorzieningsplan in Californie

San Francisco. — Op de inwoners van Californië is een beroep gedaan om de benodigde fondsen te vormen voor uitvoering van een groots plan ten bate van de watervoorziening, die in haar huidige staat niet voor lange tijd meer toereikend zou zijn. Men wil een dam bouwen in de Feather-rivier in het Noorden. Het water uit het daarachter gevormde stuwmeer zou dan via tunnels en kanalen naar het Zuiden, onder andere naar Los Angeles, moeten worden geleid. De dam zou de grootste in de Verenigde Staten worden.

De gebieden van San Francisco en Los Angeles betrekken thans hun water uit het meer dat zeshonderd km daar vandaan gelegen hooggebergte. De nieuwe winplaats zou een klein duizend km van Los Angeles verwijderd zijn. Een bijzondere moeilijkheid voor de nieuwe watertoevoer zal de noodzaak zijn, het water over de Tehachapisbergen heen te leiden.

Luchtvervoerstransacties toegenomen

Montreal. - De internationale vereniging voor luchtvervoer (I.A.T.A.) meldt, dat het volume der internationale luchtvervoerstransacties, afgerekend bij het clearingbureau te Londen van de I.A.T.A., in de eerste negen maanden van dit jaar 269 miljoen dollar heeft bedragen tegen 210.567.000 dollar in de overeenkomstige periode van het vorige jaar. De maandelijkse clearingomzet heeft in de periode met t/m augustus van dit jaar een recordomvang bereikt. Door de inschakeling van het clearingbureau kon voor 87,8% van de totale omzet der deelnemende luchtvaartmaatschappijen dit jaar tot dusverre betaling in contanten overbodig worden.

Krijgt Europa radar-waarschuwingssysteem?

Lord Ismay, de secretaris-generaal van de NATO, heeft op een persconferentie verklaard, dat de ministers van Buitenlandse Zaken, van Defensie en van Financiën der bij de NATO aangesloten landen, die in Parijs de jaarlijkse vergadering houden, o.m. een plan voor een radar-waarschuwingssysteem door geheel Europa, dat waarschuwen moet tegen plotselinge luchtaanvallen, zullen bespreken.

Standbeeld Brion op Curacao

Willemstad. — Dezer dagen is het nieuwe standbeeld van Luis Brion, dat door een Italiaanse beeldhouwer in Caracas werd vervaardigd, op Curaçao met de "Stromboli" aangekomen.

In afwachting van de komst van de beeldhouwer, die bij de plaatsing aanwezig zal zijn, is het standbeeld nog in de kist gelaten. Ook wordt de terugkomst van de Consul Generaal van Venezuela, de heer Regulo Bermudez, die zich momenteel in Caracas bevindt, afgewacht.

Onderzoek naar beleid ABC?

Willemstad. — Met verwondering is kennis genomen van de mededeling der Regering, dat het Autobusbedrijf sedert 1950 met verlies werkt. Enkele leden zouden aan de hand van deze mededeling de Regering in overweging willen geven een bedrijfs-economisch onderzoek door een particulier accountantsbureau te doen instellen naar het beleid van het bedrijf over de afgelopen 5 jaren. (Eindverslag)

De Curacaose griep

Willemstad. — Het verhaaltje over de Curaçaose verkoudheid, dat wij enkele dagen geleden publiceerden, is verlengd geworden. Want sedert de geruchten over een klein mannetje, dat in de buurt van Suffisant ronddwaalt, verspreid zijn, heet de griep „homber chikí". Dus kan men met de calèche, bespannen met Alexander naar Nieuwpoort rijden waar het (kleine mannetje) „homber chikí" met de bonus staat te wachten. Wij vragen ons af wat de volgende naam zal zijn. Het gaat tegenwoordig allemaal zo vlug die naamswisseling!

Het knappe bruidspaar Fra—Amador verlaat op bovenstaande foto het altaar van de Pietermaaikerk, na in de echt te zijn verbonden.

Glans en schittering rondom society-huwelijk van Argentijnse consul

Echtpaar FRA-AMADOR ondervindt hartelijke belangstelling

Willemstad. — Hoewel de belangstelling in de kerk van Pietermaai, waar het huwelijk van Maria Christina Amador, dochter van de Colombiaanse Consul, met D. Pedro Armando Fra, de consul van Argentinië, werd ingezegend, minder was dan wij verwacht hadden, is het na de huwelijksplechtigheid toch storm gelopen en wel op de receptie die op de Bramendiweg (Kintjan) plaatsvond. Dit society-huwelijk heeft zeer vel belangstelling getrokken. Dit bleek o.a. duidelijk uit de vele geschenken, die het paar mocht ontvangen. Maar vooral door de aanwezigheid van zovele hoge gasten was de receptie een van de belangrijksten en indrukwekkendsten, die ooit op Curaçao zijn gehouden.

Er waren verschillende leden van de regering. Wij zagen Premier Jonckheer, Minister Booi en verder bijna alle consuls van Curaçao onder de gasten. Ook de Gouverneur kwam het bruidspaar zijn beste gelukwensen aanbieden. De receptie moest vanwege de regen binnenshuis plaatsvinden, wat geen bezwaar was, want het prachtige huis van de Argentijnse Consul bleek ruim genoeg.

Het bruidspaar is gisteravond naar Caracas vertrokken om daar enkele dagen door te brengen. Mogen wij ook onze hartelijke gelukwensen aan het jonge paar aanbieden. Dat het gelukkig moge leven, is de oprechte wens van de „Amigoe di Curaçao".

Werknemersraad C.P.I.M. wil met Directie overleg plegen over minimum lonen

Willemstad. — Naar wij uit zeer goede bron vernemen ligt het in de bedoeling van de Werknemersraad van de CPIM om binnenkort met de directie van de C.P.I.M. in overleg te treden over de minimumlonen van de werknemers Wanneer dit overleg begint kon men ons nog niet mededelen.

Portorikeinse band in Bargebad

Willemstad. — Op Woensdagavond heeft het groepje Portikeinen „Cortijo and his Combo band" in het Bargebad op het Rif gespeeld. Er was niet veel belangstelling voor deze dansavond, want slechts een kleine honderd personen waren gekomen om op de combomuziek te dansen. Zij, die wel aanwezig waren hebben een bizonder prettige avond gehad. Nidia Souffront oogstte veel succes.

Naar wij vernemen zal „Cortijo" ook op Oudejaarsavond op Curaçao optreden en wel in Chobolobo, waar tot zes uur in de ochtend kan worden gedanst.

GEEN Nieuwjaars-receptie Apostolisch Vicaris

Willemstad. — Wegens ongesteldheid van de Bisschop, die momenteel niet thuis is, zal op 1 januari a.s. de nieuwjaarsreceptie ten huize van de Bisschop niet doorgaan.

Statuutdagviering op Chobolobo

Willemstad. — Bij het aanbreken van Statuutdag werd op Chobolobo het dansen enkele minuten over twaalf even gestopt en nam de heer Doy Sillie, de leider van het conjunto Lirico Antilliano, het woord. De heer Sillie sprak de vele gasten toe en memoreerde de belangrijkheid van deze dag. Hierna werd de hymne van Curaçao gespeeld. De avond werd verder in gepaste blijdschap doorgebracht.

Nederland kan S.S. „Americano" niet meer gebruiken

Terwijl de Nederlandse regering een half jaar geleden het s.s. „American" van de V.S. wilde kopen, doch de Amerikaanse regering de vlagoverdracht verbood, is de toestand momenteel juist omgekeerd. Amerika heeft nu vergunning tot verkoop gegeven, maar Nederland kan het schip niet meer gebruiken, daar de verbouwing tot emigrantenschip — waartoe het eigenlijk was bestemd — nu veel te duur zou worden.

Vliegtuig van P.A.A. verliest motor doch maakt veilige landing

Rome. — Een passagiersvliegtuig van de Pan American Airways verloor woensdagavond kort na het opstijgen te Rome een van de vier motoren. De bemanning slaagde er in op twee motoren — een der drie overgebleven motoren raakte namelijk nog defect — naar het vliegveld terug te keren.

Het toestel had 42 passagiers aan boord.

De gezagvoerder vertelde, dat het vliegtuig de motor verloor boven de provincie Lombardije. Onmiddellijk daarna begon de andere motor aan de zelfde kant van het vliegtuig te sputteren en viel ook uit. De twee andere motoren — het was een DC-7 B toestel — brachten de machine met passagiers en bemanning echter veilig terug naar de begane grond.

Het toestel was via Brussel op weg naar New York. Onder de passagiers brak geen paniek uit; integendeel, iedereen gedroeg zich kalm. Het toestel hield ook nadat de ene motor verdwenen was en de andere uitgevallen, goed koers.

De 252 van de 460 boordwerktuigkundigen van de United Air Lines, die zeven weken geleden in staking gingen uit protest tegen het feit, dat nieuwe piloten een opleiding voor boordwerktuigkundige moeten hebben gevolgd, hebben besloten het werk te hervatten, nu hun beloofd is, dat zij een vliegeropleiding zullen krijgen.

Hangbrug in Mexico bezweken

Mexico. — Gisteren is de hangbrug over de rivier de Grijalva in de Zuidelijke staat Chiapas bezweken, waardoor 8 mensen om het leven zijn gekomen. De brug stortte in de rivier, doordat een van de rem geraakte vrachtauto tegen een van de ondersteuningskabels reed.

Peronistisch minister krijgt vrijgeleide

Rio de Janeiro. — Een vroegere minister van buitenlandse zaken tijdens het regiem van Peron in Argentinië, Remorina, die kort na het afzetten van Peron een schuilplaats kreeg in de Columbiaanse ambassade te Buenos Aires, heft een vrijgeleide ontvangen. Hij heeft Argentinië verlaten en is via Lima naar Bogota vertrokken.

Objectieve maatstaf voor vaststellen defensiebijdrage?

Willemstad. — Enkele leden hadden in de opmerkingen van de Regering met betrekking tot de defensiebijdrage aanleiding gevonden daar dieper op in te gaan. In de eerste plaats komt het de leden aan het woord moeilijk voor een objectieve maatstaf te vinden voor het vaststellen van de defensiebijdrage naar rato van de financiële draagkracht van de Nederlandse Antillen.

Immers is in de Nederlandse Antillen de financiële verhouding tussen Land en Eilandgebieden geheel anders dan in Nederland tussen de Gemeenten en de Nederlandse Regering, terwijl zij overigens ook sterk afwijkt van de financiële verhouding in de Verenigde Staten tussen de afzonderlijke Staten en de centrale Republieksregering. Gaarne zou dan ook vernomen worden hoe de Regering zich voorstelt een objectieve maatstaf voor de vaststelling van de financiële draagkracht der Antillen te vinden. Alhoewel de leden aan het woord van oordeel zijn, dat zolang de financiële verhouding tussen het Land en de Eilandgebieden niet herzien is, het buitengewoon moeilijk is een dergelijke objectieve maatstaf te vinden, verklaarden zij overigens, gezien het feit dat wij ons thans in een overgangstijdperk bevinden, geen bezwaar te hebben tegen een incidentele verlaging van de defensiebijdrage voor 1955. Evenwel blijven zij van mening, dat de verkregen autonomie slechts wezenlijke betekenis zal hebben, wanneer zij gepaard gaat met een voldoende financiële onafhankelijkheid tussen Nederland en de Nederlandse Antillen. Gezien de verhouding tussen de voorgestelde bijdrage ad ƒ 1.000.000,— (Ant. Crt) en de werkelijke kosten van onze defensie, welke op de Nederlandse begroting drukken, kan voor wat betreft het jaar 1955 moeilijk gesproken worden van financiële onafhankelijkheid der Antillen; de bedragen, die ten behoeve van onze defensie op de Nederlandse begroting paraisseren, beslaan immers in totaal 50% van het eindcijfer van onze landsbegroting! Gaarne zouden de leden aan het woord tenslotte vernemen hoe de Regering zich voorstelt te handelen, indien het overleg ter bepaling van de grootte van onze defensiebijdrage er toe zou leiden, dat een hoger bedrag wordt vastgesteld dan hetgeen thans geraamd is.

Enkele leden verzochten te mogen vernemen of met betrekking tot de voorgestelde verlaging van de — inmiddels reeds vastgestelde — defensiebijdrage gehandeld is in overeenstemming met de bepalingen en de geest van artikel 35 van het Koninkrijks-Statuut. Eveneens zou gaarne vernomen worden of zulks ook geschied is ten aanzien van het oorspronkelijk bedrag, als goedgekeurd op de hoofdbegroting 1955.

Tenslotte zouden de leden aan het woord de aandacht van de Regering willen verzoeken voor het bedrag, dat op de Rijksbegroting 1956 is aangegeven als bijdrage van de Nederlandse Antillen in hun defensiekosten. De grootte van bedoeld bedrag heeft bij de leden aan het woord nl. de vraag doen rijzen of het misschien in de bedoeling ligt, dat in de komende jaren verlagingen, die thans toegepast worden, alsnog verrekend zullen worden.

(Voorl. Verslag Aanv. Begr.)

De heer M.C. Kieft tot directeur van de K.N.S.M. benoemd

Amsterdam. — In de donderdag gehouden buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders van de KNSM is directeur P. Dijkstra afgetreden wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

In zijn plaats werd benoemd M. C. Kieft, tot nu toe adj. directeur.

De heer Kieft werd in April 1908 geboren en is sedert 1926 bij de maatschappij. Hij werkte o.a. op Haiti, de Antillen, Trinidad en te New York In 1947 werd hij benoemd tot secretaris van de directie en in 1954 tot adjunct directeur.

Paus was ondanks ziekte zeer actief

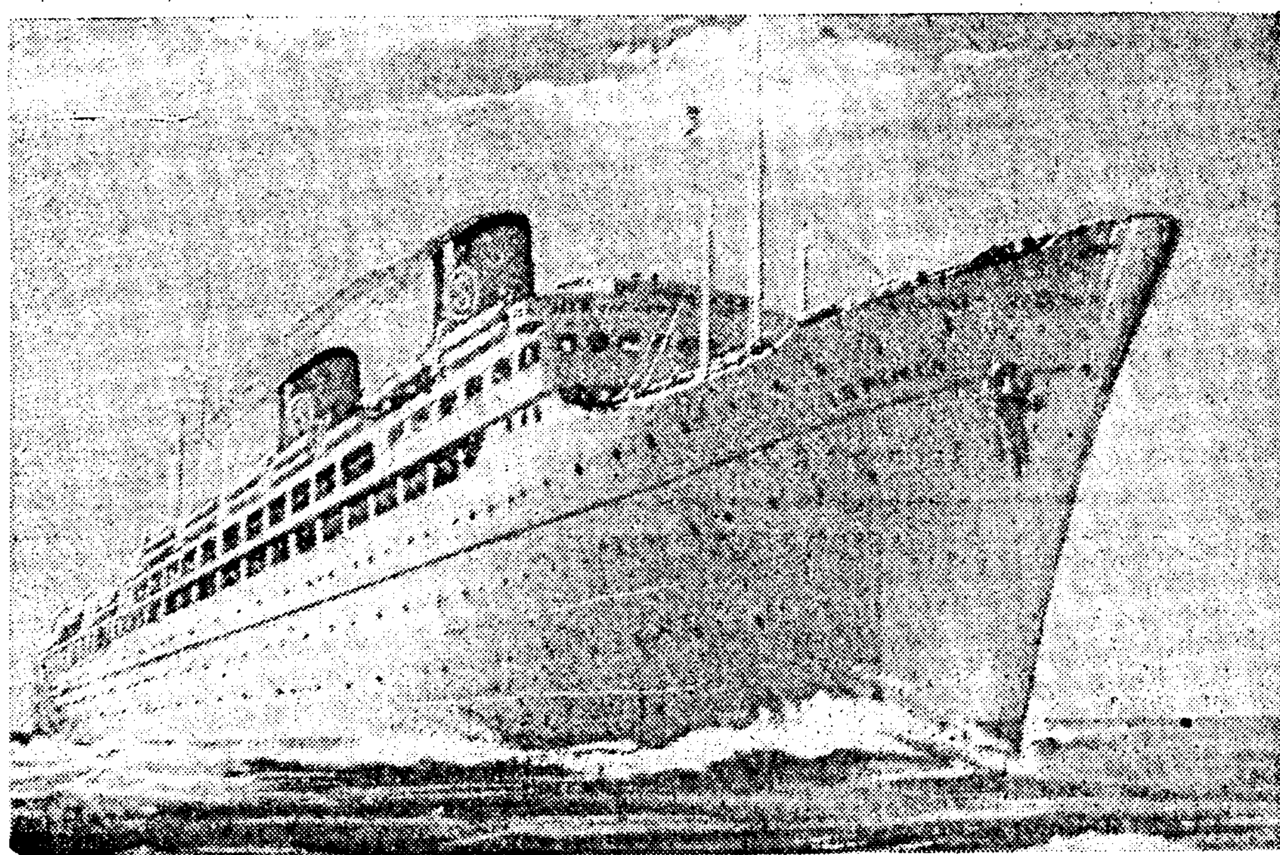
Vaticaanstad. — Ondanks de ernstige ziekte in het einde van het vorige jaar was Z.H. de Paus Pius de Twaalfde in 1955 even actief als in voorafgaande jaren. Hij hield bijvoorbeeld 59 toespraken en boodschappen en ontving rond 400.000 bezoekers.

Van zijn toespraken waren er 25 in het Italiaans; 22 in het Frans; 6 in het Engels; 5 in het Spaans en 1 in het Portugees.

In officiële audiëntie werden o.m. ontvangen Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden; Pierre Mendès France; de Turkse premier Menderes; de Libanese president Sjamoen; de premier van Thailand Piboel Songgram; premier Nehroe en de Italiaanse president Gronchi.

De mars door de stad trok veel belangstelling. Keurig in het wit gekleed marcheerden de Mariniers. Hier een opname van de marcherende militairen op de Handelskade.

Hier een prachtige tekening van het passagierschip „Irlini", die ruimte biedt voor 1250 passagiers in de eerste en toeristenklasse.

„IRPINIA" op maidentrip

Geanimeerde receptie op vernieuwd passagierschip

Willemstad. — De combinatie van de scheepvaartmaatschappijen Fratelli Grimaldi-Sticula Oceanica S.A. en de general agents van deze maatschappij, de fa S. E. L. Maduro & Sons, hebben woensdagmiddag op het ms. Irpinia, de nieuwe aanwinst van de Italiaanse scheepvaartmaatschappijen, een cocktail-party gehouden. Op deze party waren vele belangrijke figuren uit onze gemeenschap aanwezig. Vertegenwoordigers van verschillende grote maatschappijen, w.o. de heer H. ter Meulen, Directeur van de CPIM, hebben van de uitnodiging gebruik gemaakt. De president van het Hof van Justitie, enkele rechters, leden van het corps consulaire, en fin, zeer velen waren aanwezig.

De adjudant Frohn was er namens de Gouverneur. Gedeputeerde E. Morkos gaf eveneens acte de présence.

Op het achterdek speelde een klein orkestje enthousiaste nummers voor het geselecteerde gezelschap. Een keurige bediening bracht eenieder al spoedig op zijn gemak.

De „Irpinia" is onder deze naam voor het eerst in de haven, op de maidentrip voor bovengenoemde maatschappij. Reeds eerder was het vernieuwde schip hier, toen het onder Argentijnse vlag voer. Gedurende de oorlog was het grote oceaanschip een veel geziene bezoeker. Vooral vlees werd ermee aangevoerd.

Men is zo vriendelijk geweest ons even over het schip te leiden. Hierbij zagen wij de prachtige huften, de salons en het mooie kapelletje, dat bovendeks gelegen is.

De eerste klasse is perfect en zal zeker in de smaak vallen bij diegenen die van plan zijn binnenkort een reisje te gaan maken.

De „Irpinia" is gistermorgen vroeg om 1.30 uur weer vertrokken. Wij wensen het schip een goede vaart toe.

Gezellige receptie aan boord van de „Irpinia". Onder de gasten merkt men op (v.l.n.r.) de heren Mongi Maduro, mr W. H. Ariens, dr ir H. ter Meulen, de kapitein van de „Irpinia" en mevr. Frohn.

Feestelijke bijeenkomst in de C.V.B.

Willemstad. — Er heerste gisteravond een gezellige drukte in het clubhuis van de C.V.B. op het Molenplein, waar vele gasten waren die gehoor hadden gegeven aan de uitnodiging van de C.V.B. **Jaarlijks biedt de C.V.B. haar leden en bestuur van de aangesloten verenigingen en de eereleden een koele dronk aan bij de jaarwisseling.** Reeds op de Kerstdagen hadden de gewone leden der verenigingen genoten van een koud buffet en dansmuziek.

De heer Mordy Maduro, voorzitter der C.V.B. heette de gasten welkom. De koele dronken werden geserveerd. Na enige tijd werden allen uitgenodigd gebruik te maken van het koud buffet dat was verzorgd door het Park hotel.

Onder de vele aanwezigen zagen wij de gedeputeerde E. Morkos en echtgenote alsook enige eilandsraadleden z.a. de heren H. Rosario, Drs Leito, h. Pannetlek. De C.V.B. mag ervan overtuigd zijn dat de aanwezigen genoten hebben op deze avond. Het conjunto "Jovenes del Caribe" zorgde voor de muziek. Velen maakten gebruik van de dansvloer.

De waterplaats van het Postkantoor

De achterste hoek van de postbussen-afdeling, daar waar de nummers boven de 500 zijn, is de waterplaats van het postkantoor. Er hangt een afschuwelijke lucht. De grond is met natte viezigheid bevuild en de deurtjes van de postbussen zijn geheel uitgevreten. Dikwijls is de inhoud der postbussen ook nog vochtig en vies. Het is een walgelijke hoek en het is onbegrijpelijk, dat daar geen oplossing voor te vinden zou zijn.

De postbussen in deze hoek zouden zeker niet verhuurd zijn, indien er meer postbussen waren. Nu zijn er gedwongen klanten. Hes is een schande, dat deze toestand blijft voortduren. Gebeurt er niets, omdat er niet over geklaagd wordt? Maar dit mag toch geen norm zijn, om deze viezerij te laten voortbestaan.

Misschien helpt het, wanneer in de buurt van het postkantoor een openbaar urinoir wordt gebouwd. Er zijn in de stad te weinig van deze dingen. Daarnaast is een afdoend toezicht vereist en eventueel een verbouwing van die hoek, waardoor een beter overzicht van de gehele ruimte mogelijk is.

Het wordt meer dan tijd, dat deze walgelijke situatie verdwijnt. Wat daar gebeurt in het postbussenhoekje, is schandelijk.

Bouw Simon Bolivarhuis

Willemstad. — Betreurd wordt, dat dit jaar niet meer begonnen zal kunnen worden aan de bouw van het Simón Bolivarhuis. Algemeen werd dan ook de verwachting uitgesproken, dat in het komend jaar eindelijk een aanvang gemaakt zal worden met de realisering van dit project volgens een op deskundige en kunstzinnige wijze ontworpen plan. (Eindverslag).

Dronken chauffeur was halsstarrig

Willemstad. — De echtgenote van de heer B. vroeg aan een agent om te beletten dat haar man verder zou rijden daar hij onder de invloed van sterke drank was. Toen de heer B toch wilde rijden, werd hij naar de verkeers-afdeling overgebracht.

Organisatie feestelijkheden koninklijk bezoek

Willemstad. — Zeer vele leden merkten (in het Eindverslag) op tot hun leedwezen niet te kunnen nalaten een nabeschouwing te leveren op de organisatie der feestelijkheden en formaliteiten rondom het bezoek van Hare Majesteit de Koningin en Prins Bernhard aan de Nederlandse Antillen in oktober j.l. Het gaat uiteraard niet aan in dit verslag in details te treden, doch de leden aan het woord spraken niettemin het vertrouwen uit, dat ook de Regering op de hoogte zal zijn van hetgeen zij hier op het oog hebben en in toekomstige voorkomende gevallen het nodige zal willen doen, opdat eventuele klachten zich niet zullen behoeven te herhalen.

Ouderavond Radulphus College

Willemstad. — Woensdagavond jl. werd in het Radulphus College een ouderavond gehouden. Aan alle leerlingen was tevoren een circulaire meegegeven voor de ouders, waarin deze avond werd aangekondigd. De aanwezige ouders hadden volop gelegenheid tot een rustig gesprek met de verschillende leraren. Het contact werd wederzijds zeer op prijs gesteld. Jammer, dat nog betrekkelijk weinig ouders van hun belangstelling blijk gaven.

Halverwege het as. trimester zal wederom een ouderavond worden gehouden, waarop alle ouders worden verwacht.

Juffrouw gebruikte steen als wapen

Willemstad. — Gisteren werd er assistentie verleend voor een vechtpartij in de Winkelsteeg. Het bleek dat Juffrouw L. een zekere C. met een steen op het voorhoofd had geslagen. Hem moest Eerste Hulp verleend worden. De aangevallene deed geen aangifte.

Assistentie I

Willemstad. — De Mobiele Brigade verleende woensdag assistentie op Cas Chiquito. Het bleek dat een jongen van 13 jaar genaamd F zeer onbeschoft en brutaal tegen zijn moeder optrad. Hij had haar geschopt, geslagen en met flessen gegooid, wat hij ook deed in bijzijn van de Politie. Hij werd naar de wacht overgebracht en flink onderhouden.

Douane-ambtenaren brengen klachten ter kennis van Staten

Willemstad. — Een vertegenwoordigend aantal ambtenaren van het Douanekorps te Curacao zond het volgende schrijven aan de voorzitter van het Staten-college.

„Beleefd wenden ondergetekenden, namens een vertegenwoordigend aantal ambtenaren van het Douanekorps te Curaçao, zich tot Uw geacht College met het doel de volgende punten van ontevredenheid onder de aandacht van de leden van dit College te willen brengen, gezien herhaalde requesten en klachten aan diverse betrokken instanties klaarblijkelijk geen resultaten hebben opgeleverd; zodoende richten wij ons nu tot Uw geacht College van Volksvertegenwoordiging in de hoop en met de verwachting, dat de Regering der Nederlandse Antillen van deze wantoestanden op de hoogte gebracht zal worden.

Punt I: Op het ogenblik worden ambtenaren van het Curaçaos Douanekorps, die examen hebben afgelegd voor benoemdbaarheid tot respectievelijk Hoofdkommies- en Kommies tweede klasse der Belastingen van hun respectieve benoemingen onthouden, terwijl er reeds een tijd variërende van tien maanden tot over de twee jaren verlopen is sinds de data der met goed gevolg afgelegde examens.

Nochtans worden deze ambtenaren gebruikt voor het uitoefenen van werkzaamheden, die vallen onder de taak van die rangen, waarvoor zij wel geslaagd, doch waartoe zij nog niet gepromoveerd zijn.

Punt II: De wachtlopende bewakingsambtenaren van meergenoemde Douanekorps ondervinden dagelijks voor hun gezondheid schadelijke invloeden, c.q de risico van het oplopen van influenza, bronchitis enz., bij het vervoer van en naar hun posten aan boord van schepen in het Schottegat en elders, waarbij in de regel gebruik wordt gemaakt van door het Haven- en Loodswezen afgekeurde, open vaartuigen (waaronder maximaal belastbare driepersoonsvaartuigen) welke geen ruimte bieden voor het aantal vervoerde personen, zonder dat er enige garantie bestaat voor de ambtenaren tegen deze risico's. Dat bovengenoemde gevaren niet denkbeeldig zijn moge duidelijk blijken uit het groot aantal ambtenaren, die de geeskundigen raadplegen en/of ziekteverloven aanvragen.

Punt III: De dienstdoende ambtenaren aan boord van schepen in de baaien vooral te Fuikbaai en schepen ten anker aan de zg. „boeien", zijn volkomen verstoken van garantie voor hun veiligheid buiten een postcontrole per wachtdienst om, welke in wezen gericht is op het betrappen van eventueel plichtsverzakende ambtenaren.

Hierbij moet ons insziens niet uitgegaan worden van de veel verkondigde en aangehouden mening, dat er op Curaçao toch niets gebeurt met Douaneambtenaren op wachtdienst, omdat het nooit of zelden is voorgevallen, dat er hier Douanebeambten in ernstige mate verhinderd of aangevallen zijn bij het volvoeren van hun dienst.

Deze mening behelst geen steekhoudend argument.

Punt IV: De salariëring der Douaneambtenaren, vooral die der lagere rangen is, het verzette werk in aanmerking genomen, bij een vergelijk met de bezoldigingen van andre Gouvernementsbetrekkingen bepaald laag te noemen, waarbij de financiële zorgen van de Douaneambtenaren nog toenemen door geleidelijke verhogingen van de levenskosten ter plaatse.

Wij zijn geneigd te zeggen, dat de door ambtenaren van het Douanekorps verrichte arbeidsprestatie in omgekeerde evenredigheid staat tot hun salariëring.

Nu wij Uwe Volksvertegenwoordigend College de vier voornaamste punten van misnoegen onder de Curaçaose Douaneambtenaren van ter kennis hebben gesteld en toegelicht, hopen wij dat met Uwe geapprecieerde medewerking na voorlegging aan de Regering der Nederlandse Antillen doorslaggevende verbeteringen zullen volgen in deze voor ons zo onaangename situaties, waarbij geen betoog behoeft, dat dergelijke toestanden ook psychische weerslag vinden en daardoor een gunstige geest onder de ambtenaren niet stimuleren."

Deze brief is op de laatst gehouden Statenvergadering naar de Vaste Commissies verwezen.

VAN HET FILMDOEK

Bad Day at Black Rock

WEST-END vertoont dit week-end de zeer goede detective-film „Bad day at Black Rock" in kleuren op de Widescreen. In deze film is een grote groep top-acteurs, zoals Spencer Tracy, Robert Ryan, Dean Jagger, Walter Brennan, John Ericson, Lee Marvin en Anne Francis, de enige vrouwelijke figuur, vertegenwoordigd.

Black Rock is een klein, eenzaam stadje temidden van de verre en uitgestrekte vlakten van het onmetelijke westen van Amerika. De Pacific-trein davert er steeds langs, maar stopt nooit. Doch op een goede dag doet hij dat wel, tot de inwoners verbazing stapt een eenzame passagier uit. Gedurende 24 uren leeft de bevolking in hoogspanning. Men ziet in de vreemdeling, die een geamputeerde arm heeft, een detective, die een enkele jaren bedreven moord komt ophelderen. Het doel van John J. Macready (Spence. Tracy) is evenwel om aan een japanse boer een medaille te brengen, daar zijn zoon hem het leven heeft gered tijdens de oorlog. Opsporing en navraag met betrekking tot het spoorloos verdwijnen van de boer leiden tot niets. De bevolking durft geen woord los te laten uit vrees voor Rino Smith (Robert Ryan), voor wie zij een doodsangst koestert. Het eist Macready niet veel tijd om te achterhalen, dat de planter het slachtoffer is geweest van een brutale moord. Rino Smith blijkt het hoofd hiervan te zijn geweest. De bende vat het plan op Macready eveneens de kraaienmars te doen blazen, omdat hij teveel weet. Zij hoopt hiermede de onopgehelderde moord voor goed te smoren door hem van kant te maken. Dat gelukt haar niet, want deze een-armige Macready weet door zijn perfecte jui-jitsu-grepen zijn tegenstanders een voor een onschadelijk te maken. De film zal de bezoekers van het begin tot het einde geboeid houden.

3 RING CIRCUS

Humoristisch, romantisch en acrobatisch, dat is het product van Paramount met de komieken Dean Martin en Jerry Lewis.

De film heeft als onderwerp het wel en wee in een circus, waar Jerry Hotchkiss (Lewis) en Pete Nelson (Martin) zich, na het verstrijken van hun dienstverband uit het leger, volgen. Jerry neemt zich ernstig voor clown te worden. Hij krijgt een job als hulp-temmer, waardoor hij beter kansen maakt zijn doel te bereiken. Zijn vriend Pete sluit zich ook aan bij de groep om samen met Jerry te zijn en om financiële reden.

Kort daarop wordt Pete gewikkeld in een liefdesaffaire met twee dames, de eigenares Jill Brent (Joanne Dru) en de aantrekkelijke acrobate Saadia (Zsa Zsa Gabor). Pete weet zich echter uit deze situatie te redden. Terwijl Jerry aan het einde van de film zijn kans krijgt om als clown voor de dag te komen. Het succes, dat hij heeft, is enorm. Maar de clown Puffo, die door dronkenschap niet van de partij was, zint op wraak, die de nodige spanning bijzet.

„3 Ring Circus" is een film, die geen aanbeveling behoeft. Wie de grapjassen Jerry en Dean kent, is er verzekerd van een goed week-end in Roxy te zullen zien.

THE VIRGIN QUEEN

In de romantische en avonturen-rolprent van 20th Century Fox, die Cinelandia op het witte doek in Cinemascope brengt, krijgen de bezoekers enkele taferelen uit het leven van koningin Elisabeth I van Engeland te zien.

Voor de diverse rolbezetting zorgen Bette Davis (de vermaarde actrice en tweemaal Academy Award-winnares, die de bijnaam draagt van „Koningin van het ziveren doek"), Richard Todd, Joan Collins en Robert Douglas voor een goede interpretatie.

In „The Virgin Queen" speelt Bette Davis de rol van de ongehuwde Elisabeth I uitstekend. Haar romantische verhouding tot Sir Walter Raleigh en andere hoge edelheren vormt het boeiende verhaal-in-beeld.

Voor een prachtig week-end in Cinelandia is Bette Davis waarborg!

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Het inkomen van de ambtenares die met een ambtenaar gehuwd is

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

Mijnheer de Redacteur;

De schrijver of schrijfster heeft in het ingezonden stuk van woensdag 28 december spijkers met koppen geslagen, en heeft mij de woorden uit het hart gegrepen waar er gesproken wordt over: "De gehuwde ambtenares vraagt slechts rechtvaardigheid met betrekking tot haar loon".

Wat een onzalige gedachte is het toch geweest van degene in wiens brein dit plan gerijpt is, want zelfs een boer met klompen aan voelt hierin het grove onrecht.

Voorheen konden wij zulke regelingen op het koloniaal bestuur afschuiven. Nu moeten wij de hand in eigen boezem steken.

De gehuwde ambtenares doet daarom een beroep op het gezond verstand en het rechtvaardigheidsgevoel van Regering en Staten, om aan deze regeling een einde te maken.

Een ambtenares.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade maakte gisteren 31 processen-verbaal. De Straatdienst maakte 6 processen-verbaal. De Mobiele Brigade verleende 25 maal assistentie. Er werd 2 maal brandalarm gegeven, en 1 maal E.H.B.O. verleend.

Brandje

Willemstad. — Op de Schottegatweg was brand uitgebroken in een alcoholische opslagplaats. Het brandje werd door het personeel geblust.

Loos alarm

Willemstad. — Er werd alarm gegeven dat er in een winkeltje op Welgelegen brand was uitgebroken. Toen de brandspuit aankwam, bleek dat er geen brand was, maar dat de rook die uit het huisje kwam iets te maken had met de Gele Koorts bestrijding.

WEST-END
„Bad day at Black Rock"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA
„The Virgin Queen"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY
„3 Ring Circus"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE
„Black Rock Canyon" 20.00 uur

REX
„Untamed Heiress' 20.00

ROYAL
„Port of Hell" 20.00

SUFFISANTTHEATER
„ELephant Boij" 20.00 uur

APOTHEKEN

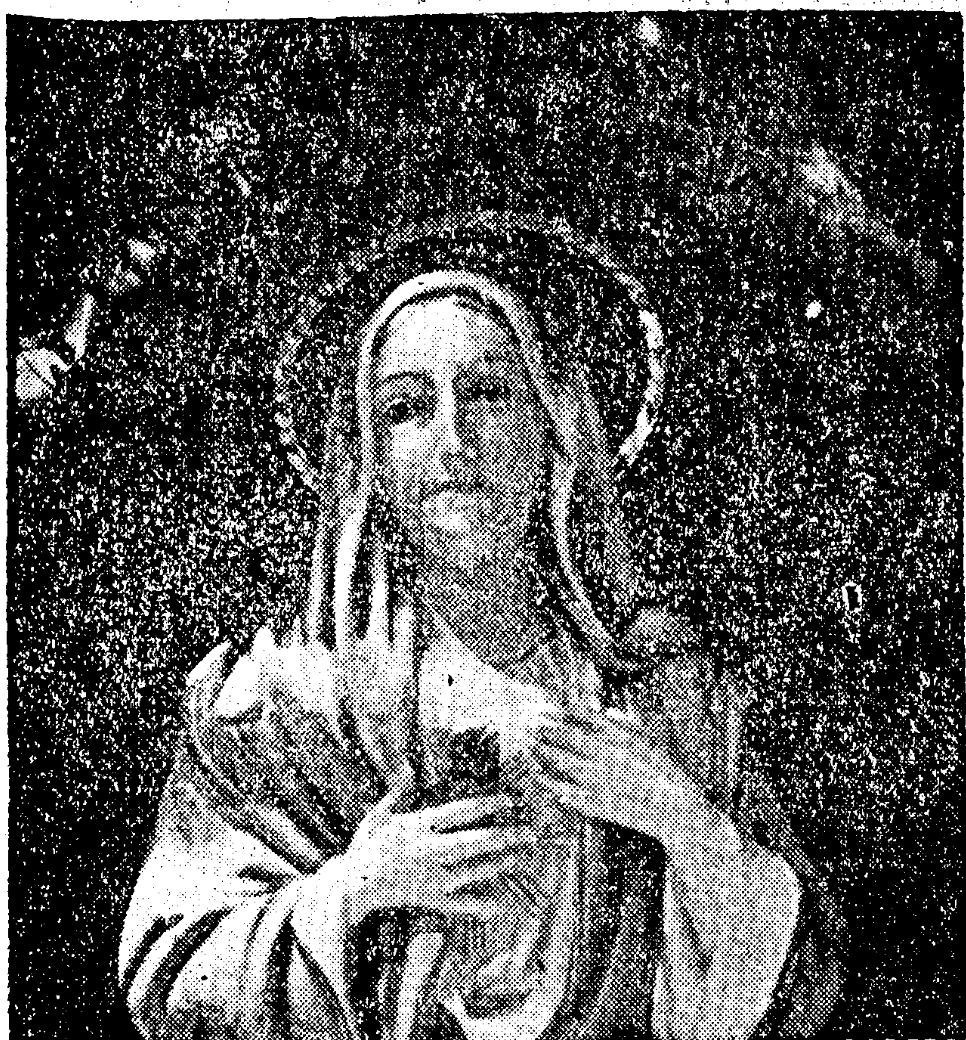
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Brion, Brionplein en in Punda door Botica Popular, Columbustraat.

WACHTDIENST C. P. N.
De wachtdienst van de C.P.N. wordt waargenomen door O. de Korte, tel. 11758.

De wenende Madonna van SYRACUSE

Wonder of parergisch verschijnsel?

Twee jaar geleden heeft de wereldpers zich uitvoerig bezig gehouden met het „tranenwonder" van Syracuse. Een eenvoudig gipsen Madonnabeeldje, eigendom van de met de communist Angelo Jannuso gehuwde jonge vrouw Antonia Giusto, zou van 29 agustus tot 1 september 1953 „echte mensentranen" hebben geweend. Gevolg: opzienbarende genezingen van zieken, bekeringen van afgedwaalden en een grote toeloop van heinde en ver. Na een uiterst grondig wetenschappelijk onderzoek verklaarde tenslotte het gezamenlijk Episcopaat van Sicilië, „dat er aan de echtheid van de tranen geen twijfel meer bestond", en de devotie tot de wenende Madonna werd goedgekeurd. Op 1 september 1953 kwam er een definitief einde aan het vloeien der „tranen". Kort nadat op deze fde dag de Commissie van onderzoek, ingesteld door de aartsbisschop van Syracuse, mgr E. Baranzini, haar werk begon met het verzamelen van het nodige material. Aldus in grote trekken de voornaamste feiten.

De beeltenis van de „Wenende Madonna van Syracuse"

Twee verschillende standpunten

Onlangs hebben twee Nederlandse tijdschriften van naam — het R.K. Artsenblad en het maandschrift der St. Villibrordus-Vereniging: Het Schild — onafhankelijk van elkaar, in beider november-aflevering „de Wenende Madonna" opnieuw ter sprake gebracht. Het opvallende daarvan is, dat de schrijvers een totaal verschillend standpunt innemen. Voor dr ir H. J. A. de Goey, die in het Artsenblad zijn mening publiceert, staat het wonderdadige der gebeurtenis te Syracuse vast, terwijl P. B. J. J. Visser M.S.C. in het Schild tracht aan te tonen, dat het „wonder" niet bewezen is en — met het aannemen van de nog slechts hypothetisch vaststaande parergie — geheel natuurlijk verklaard kan worden.

Dr ir De Goey baseert zijn standpunt op het feit, dat er zich „in de hele Kerkgeschiedenis geen enkele wonderbaarlijke gebeurtenis heeft voorgedaan, zó onder de ogen van en op de voet gevolgd door de natuurwetenschap, als dat van de wenende Madonna van Syracuse". Het wetenschappelijk onderzoek, waarvan alle details onverkort weergegeven zijn in dr O. Musumeci's boek: „Heeft de Madonna te Syracuse geweend?" (Syracuse 1954). laat volgens dr De Goey niet de minste twijwel bestaan aan het wonderdadige der gebeurtenis. Chemici en medici van naam hebben strikt wetenschappelijk de „tranen" onderzocht en bevonden, dat het zuiver menselijke tranen waren van volwassenen. Tevens heeft een aantal deskundigen, na grondige contrôle, verklaard, „dat het gipsen beeldje, onder de gegeven omstandigheden, onmogelijk vocht — en dat wel uitsluitend in de ooghoeken — kon afscheiden. Aan condensatie van waterdamp op de oppervlakte kan het ontstaan der tranen evenmin worden toegeschreven, terwijl anderzijds ooggetuigen hebben geconstateerd, dat de tranen zich vormden precies als bij het menselijk oog. Enkele fotografische opnamen tijdens het „wenen" „geven lichte vloeistofsporen weer op gelaat en hals" van het beeldje. Een commissie van vijf fotografen verklaarde echter, dat „het zeer moeilijk is vast te stellen, wat sporen van tranen zijn en wat mogelijke lichtreflexen op de vernislaag". Hieruit blijkt eens te meer, dat men met de grootste nauwgezetheid te werk is gegaan.

Tenslotte hebben er tijdens en na het wenen der Madonna talrijke bekeringen en genezingen plaats gegrepen. Van deze laatste geeft dr Musumeci een lijst van 32 gevallen, door een medische commissie onderzocht of nog bij haar in observatie.

Op al deze gronden heeft het Siciliaans Episcopaat het wenen „echt" verklaard en de gelovigen aangespoord „de tranen der Madonna te begrijpen door zich te bekeren tot een waarachtig christelijk leven."

Pater Visser houdt daarentegen in het Schild het „echt wonderdadige" der gebeurtenis voor niet strikt bewezen. Natuurlijk ontkent hij de mogelijkheid niet van dit „wonder". Hij wil het echter slechts dan als zodanig accepteren, als „iedere andere verklaringsmogelijkheid positie uitgesloten is", de voorwaarde overigens, waarop de Kerk de echtheid van het wonder erkent.

Na enkele bezwaren te hebben geformuleerd tegen de werkwijze der commissie van onderzoek, die — theoretisch althans — de mogelijkheid van bedrog niet absoluut uitsluit, tracht p. Visser het gebeurde te verklaren door zich te beroepen op een paranormale natuurlijke kracht van een der omstanders, in feite van Antonina Jannuso-Giusto.

Op parapsychologisch terrein mag men tegenwoordig paragnostische verschijnselen, nl. telepathie en paragnosie — als feiten — bewezen achten. Parergie echter, d.i. fysieke effecten als verplaatsingen van voorwerpen en stoffen, etc. zijn tot nu toe minder bevredigend bewezen, ofschoon dit waarschijnlijk wel binnen afzienbare tijd te verwachten is. Het aantal geregistreerde parergische verschijnselen is evenwel zó groot, dat pater Visser de hypothese van het bestaan der parergie gerechtvaardigd acht en ze als werkhypothese ter verklaring van anders eventueel onverklaarbare feiten meent te mogen gebruiken.

Hij citeert vervolgens een aantal parergische verschijnselen als voorbereiding voor zijn paranormale verklaring der „wenende Madonna". Op de vraag door wie die feiten worden bewerkt, sluit hij — gemotiveerd — God uit en besluit tot iets typisch-menselijks, zelfs iets „onder-mens-achtigs", waarbij steeds een goed aanwijsbare — meestal psychisch labiele — persoon een centrale stelling inneemt, in dit geval: Antonina. In haar zwangerschap ziet Visser een reden te meer om haar ziekte psychogeen te achten en haar neurose als oorzaak te beschouwen van het parergisch verschijnen der tranen in de ogen van het beeldje. Een en ander tracht hij dan aannemelijk te maken naar analogie van andere dergelijke feiten. Tenslotte concludeert hij, dat, daar een parergische verklaring mogelijk is, de wenende Madonna geheel natuurlijk kán verklaard worden, zodat men niet gedwongen is — door het absolute ontbreken van elke andere verklaringsmogelijkheid — zijn toevlucht tot een bovennatuurlijk ingrijpen te nemen. Daarom acht hij het wonder niet bewezen.

Bij dit meningsverschil kiezen wij geen partij. Een parapsychologische verklaring mag zeker niet a priori uitgesloten worden. Pater Visser spreekt overigens uitsluitend over de mogelijkheid van een parergische verklaring. Wel vragen wij ons af, of hij hiermee niet te uitsluitend theoretisch te werk gaat en het feit der wenende Madonna slechts gedeeltelijk behandelt. Er ligt toch onmiskenbaar een oorzakelijk verband tussen deze gebeurtenis en de daarop volgende „opzienbarende" genezingen, die op hun beurt een afdoende verklaring eisen. Mochten deze werkelijk bovennatuurlijk blijken te zijn vooral daar, waar (zoals in het geval Anna Vassallo) applicatie van een in de tranen der Madonna gedrenkt stukje katoen een door vooraanstaande specialisten ongeneeslijk verklaarde lichamelijke kwaal plotseling en volkomen genas, dan wordt het paranormale ontstaan der tranen toch wel zeer dubieus.

Dr De Goey, wiens opvatting geheel aansluit bij een enkele jaren geleden in „Streven" gepubliceerde mening over „het tijdperk der Madonna", roert een verklaringsmogelijkheid als die van p. Visser totaal niet aan. Of de commissie van onderzoek zich daarmee heeft bezig gehouden, weten wij niet. Naar alle waarschijnlijkheid heeft zij in haar wetenschappelijk onderzoek, de ooggetuigen-verhoren en de genezingen voldoende grond gezien om te concluderen tot een bovennatuurlijke oorsprong der feiten.

Wij mensen hebben God geen beperkingen te stellen aangaande de wijze, waarop Hij Zich openbaren mag. Wil Hij dat door middel van een simpel gipsen Madonna-beeldje doen, dan hebben wij dit te accepteren, ook al komt dit in strijd met wat wij overigens onze opvattingen „Gode waardig" achten. Geloof is in wezen nog altijd een totale overgave aan het „bon plaisir" van God, Die lacht met de hooggeroemde wetenschappelijke verworvenheden der mensen en hun zelfgenoegzaamheid. Zo gezien zou het wenende gipsen beeldje wel eens een herinnering kunnen zijn aan Christus' woord ‚dat wij de hemel slechts verwerven op voorwaarde, dat „wij weer worden als kinderen".

Zoals gezegd, wij kiezen in deze kwestie geen partij. Men is vrij hierover te denken wat men wil. De goedkeuring van het Siciliaans Episcopaat maakt van de gebeurtenis te Syracuse geen geloofspunt. De Kerk heeft dergelijke wonderen niet nodig om van haar goddelijke oorsprong zeker te zijn.

v. W.

Ollie Bommel en de Knollengaard

2415 — Tom Poes had natuurlijk niet gewacht hoe de ontsnapping van heer Bommel opgevat zou worden. Hij begreep, dat ze in ieder geval bij de rare kleine tuinman moesten zien te komen. Want als die de groei van heer Ollie's stamboom niet zou stopzetten zou zijn vriend misschien de rest van zijn levensdagen in de gevangenis moeten zitten.

„En dat zou vreselijk zijn", zoals heer Bommel al hollend uitlegde. „Mijn rijp en veelbelovend leven zou daar wegkwijnen, als je begrijpt wat ik bedoel. In een cel leeft men niet meer. Een heer van mijn stand kan beter dood zijn".

„Niet zo somber!" zei Tom Poes. „We halen het wel. Kijk, daar is het meer al en we hebben nog niets van een achtervolging gemerkt.

„Hallo luidjes!" riep Wammes Waggel. Hij stak zijn hoofd uit het struikgewas toen hij hun dravende voetstappen hoorde en wees hoopvol op zijn boot.

„Zal ik jullie overvaren?" vroeg hij. „Ik heb het schip helemaal gemaakt, hoor! Misschien is het nu wel zeewaardig!"

„Nee, dank je!" riep Tom Poes. „We hebben geen tijd!"

En, gevolgd door heer Ollie sprong hij in het water.

Nu was het misschien waar, dat Tom Poes nog niets van een achtervolging gemerkt had, maar daarom was die er toch wel. Want toen commissaris Bulle Bas begrepen had, dat heer Bommel ontsnapt was, had hij onmiddelijk de politiehond. Iwan de Verschrikkelijke op het spoor gezet. En geleid door het woeste dier draafde hij nu met brigadier Snuf door het sombere woud.

„We halen in, chef!" hijgde de laatste. „Het spoor wordt warmer. Het schijnt, dat de vluchteling in de richting van het meer is gelopen".

„Hm!" steunde de zwaargebouwde politie-commissaris. Hij had te weinig adem over om een gesprek te voeren.

Meer sterfgevallen door hartziekte dan door kanker

Geneve. — Uit een verslag van een groep van 12 leden van de W.H.O. (de Wereldgezondheidsorganisatie), dat in Genève gepubliceerd is, blijkt dat er steeds sterkere aanwijzingen bestaan voor verband tussen zwaar roken en hartziekten. Ook houdt een hoog alcoholverbruik verband met een buitengewoon groot aantal sterfgevallen als gevolg van hartziekten.

Uit de cijfers blijkt, dat veel meer mensen aan een hartziekte overlijden dan als gevolg van kanker. In de Verenigde Staten overleden in 1951 van elke 100.000 mannen er 530,6 door hartziekten en 145,1 aan kanker; voor vrouwen waren deze cijfers resp. 395,5 en 136,1.

Voor Nederland waren deze cijfers: mannen 251,3 en 151,5 per 100.000; vrouwen 262,1 en 147,2. In vergelijking met Westduitsland, Denemarken, Zwitserland, Zweden, Noorwegen en Frankrijk zijn de cijfers voor Nederland het laagst.

Taxi-chauffeurs in Parijs willen wapens dragen

Twee Parijse vakbonden van taxichauffeurs hebben een staking gelast uit protest tegen overvallen van „passagiers" op chauffeurs. Dezer dagen werd een taxichauffeur begraven, die is doodgeschoten. Volgens leiders van het algemeen vakverbond zijn sedert de oorlog tien chauffeurs vermoord. In totaal zijn er 240 aangevallen. Vakbondleiders hebben geëist, dat de chauffeurs wapens zullen mogen dragen voor zelfverdediging.

Te Gerrards Cross in het Engelse Graafschap Buckinghamshire is Patrick Buxton, een van de bekendste entomologen, op 63-jarige leeftijd overleden. Hij was bekend door zijn onderzoek naar de tsetsevlieg, de overbrenger van de slaapziekte.

Het tekort aan priesters in Zuid-Amerika

SPAANS initiatief van verstrekkende betekenis

Enige tijd geleden hebben wij een artikel gewijd aan het kerkelijke leven in Zuid-Amerika. Aanleiding daartoe was de grote bisschops-conferentie, die voor enkele maanden te Rio de Janeiro gehouden werd ter bestudering van de middelen, die aan de waarlijk kritieke toestand een einde kunnen maken. Z. H. de Paus had in een uitvoerig schrijven aan de voorzitter der conferentie er sterk op aangedrongen geen enkele verantwoorde methode onbenut te laten. Hier moest snel en grondig ingegrepen worden, niet alleen in de afzonderlijke bisdommen, maar evenzeer ten aanzien van het Missiewerk onder de Indianen en kleurlingen, die om talrijke, reeds vroeger aangegeven redenen een uitzonderlijk groot probleem vormen van vitaal belang voor het leven der Kerk.

Eenstemmig was men ter conferentie van oordeel, dat vóór alles moest gezocht worden naar een mogelijkheid om het nijpende priestertekort aan te vullen. In zijn brief aan de conferentie had de Paus op de noodzaak gewezen zoveel mogelijk priesters van elders voor goed of tijdelijk in de Zuidamerikaanse diocesen te werk te stellen. Ter illustratie van het veel en veel te geringe aantal priesters diene een doorsnee-voorbeeld, dat daarom zonder reserve als norm mag worden genomen voor de situatie in andere Latijns-Amerikaanse bisdommen. De diocesen Jacarezinko in Brazilië, Compostella in Spanje en Brugge in België tellen elk 1.100.000 katholieken. Het Braziliaanse bisdom heeft een oppervlakte van 100.000 km2, verdeeld over 50 parochies met tezamen 86 priesters en 6 seminaristen. Voor Compostella luiden de cijfers 8.300 km2, 1023 parochies, 1.170 priesters, 300 seminaristen, terwijl Brugge 3.2000 km2 groot is en 350 parochies heeft, waar 1950 priesters werken en 220 seminaristen studeren. De vergelijking van dit, zoals gezegd, doorsneebisdom in Zuid-Amerika met twee Europese van gelijk katholiekenaantal spreekt afdoende voor zich zelf.

Om veel voor de hand liggende redenen voelt Spanje zich méér nog dan andere landen geroepen alles te doen om het tekort aan priesters in Zuid-Amerika te bestrijden. Reeds zijn grote aantallen Spaanse priesters overgegaan naar Latijns-Amerikaanse diocesen. Voor het merendeel echter geschiedde dit, met goedvinden van de eigen bisschop, uit persoonlijke apostolaatsaandrang.

Onlangs heeft nu de nieuwe aartsbisschop van Saragossa, mgr. C. Morcillo Gonsalez, in het tijdschrift voor priesters „Incunable" een plan uitgewerkt van verstrekkende betekenis voor hulp aan Zuid-Amerika. Het ontwerp is gebaseerd op de uitzending van 7000 tot 8000 Spaanse priesters binnen de eerstvolgende tien jaren. Elk jaar worden in Spanje 1500—1700 nieuwe priesters gewijd. Hoewel de vacatures van de 7282 priesters, die tijdens de burgeroorlog het leven verloren, nog niet geheel zijn gevuld, behoeft hierop niet te worden gewacht voor men tot een grootscheepse uitzending naar Zuid-Amerika overgaat.

Mgr. Gonsalez stelt nu voor, dat alle nieuw-gewijden zich bereid zullen verklaren gedurende vijf jaar te arbeiden het zij in een Spaans, hetzij in een of ander Zuidamerikaans diocees, dat de bisschop hun zal aanwijzen. In 1956 zal dan een vijfde der neomisten voor een diocees met te weinig priesters in het eigenland worden bestemd, terwijl nog een vijfde plus alle vrijwilligers naar Latijns-Amerika zal gaan. In 1957, 1958 en 1959 wordt een vijfde der nieuwe priesters over de overige Spaanse diocesen verdeeld, terwijl in elk van de jaren twee vijfden in Zuid-Amerika zullen gaan werken. In 1960 en 1961 blijft een vijfde in Spanje en drie vijfden gaan naar Zuid-Amerika. Na vijf jaar komen de eerst-uitgezondenen naar het moederland terug. Wanneer gedurende zeven jaren deze methode gevolgd is, wordt de inter-diocesane hulp voor Spanje zelf beëindigd en zullen voortaan alle neomisten ter beschikking staan van Zuid-Amerika totdat daar de diocesen in hun eigen behoeften kunnen voorzien.

Naar het schijnt heeft dit plan onder de Spaanse geestelijkheid ruime en geestdriftige bijval gevonden, wat overigens begrijpelijk lijkt, daar het voortgekomen is uit een reeds bestaande mentaliteit van hulpvaardigheid.

Dr Homer Bradshaw, een Amerikaanse zendeling, die enige jaren in communistisch China gevangen gezeten heeft, is met zijn echtgenote uit China in Hong Kong aangekomen.

ARABESKE — IN PURPER

door W.H. VAN EEMLANDT

3)

Slechts één grote dubbele deur aan de zijde van de Falckstraat geeft toegang tot al deze localiteiten. Een andere ingang bestaat er niet; alle ramen zijn door zware tralies afgesloten, die geen spoor van beschadiging vertonen. Het gehele kantoor is in feite één grote doos van gewapend beton en traliewerk, met slechts één bruikbare toegang: de straatdeur.

De politie is uitermate verrast door het feit, dat **die deur van binnen uit is geforceerd!** Aan de binnenzijde van het slot werd namelijk het hout weggestoken, waardoor de stalen achterplaat kwam bloot te liggen. Die plaat werd uitgezaagd, waardoor het inwendige van het mechanisme zichtbaar werd en het weinig moeite kostte de buitendeur te openen. Overigens kan in de lokalen van de bank aan muren of ramen geen spoor van braak worden gevonden. Wanneer men aanneemt, dat geen onbevoegden gelegenheid hebben gehad zich in het kantoor te laten insluiten, toen de heer Kolenbrander zaterdag de vertrekken controleerde — en de politie is geneigd de op dit punt door de procuratiehouder afgelegde verklaring, dat hij niets verdachts heeft kunnen ontdekken, onvoorwaardelijk als juist te aanvaarden — dan is er maar één conclusie mogelijk, namelijk dat de enige van zaterdagmiddag tot maandagmorgen in het filiaal aanwezige persoon, de nachtwaker Robartus Reger, als handlanger van de inbrekers moet worden beschouwd, die de deur van binnenuit heeft geforceerd en de rovers heeft toegelaten."

„Zo zie je alweer, dat je nooit iemand kunt vertrouwen", Mikailian monsterde zijn secretaris met een laatdunkende blik. „Die Reger zal wel een beproefde oudgediende zijn geweest..... Anders hadden ze hem dat baantje niet gegeven! En tòch is hij voor de verleiding bezweken...."

Met een triomfantelijk lachje om de smalle lippen, ging de secretaris onverstoorbaar voort:

„Er staat hier nog iets over die Reger.... Of deze conclusie aannemelijk zal blijven na het verder onderzoek, staat intussen te bezien. Men vond Reger namelijk in de portiersloge, half bewusteloos, vastgebonden in een stoel. Zijn polsen en enkels waren met een uiterst dunne ketting aan leuning en stoelpoten verankerd. De politiedokter constateerde verder een lichte schedelbasisfractuur, vermoedelijk een gevolg van een slag met een zandzak, terwijl hij tevens van mening is, dat men Reger met morfine-injecties onschadelijk heeft willen maken. De tot een prop ineengerolde zakdoek van de waker was hem in de mond gedrukt, die door enige dwars daarover geplakte repen hechtpleister niet kon worden geopend".

„Dat zegt allemaal niets", meende Mikailian. „Het is een oude truc een handlanger voor mishandeld slachtoffer te laten doorgaan. Die Reger zal er met een paar dagen wel bovenop zijn!"

„Hij is opgenomen in een ziekenhuis en de medicus neemt aan, dat er geen direct levensgevaar bestaat."

„Precies wat ik dacht! Is dat alles?"

„Hier volgt nog een wijdlopige beschouwing over de technisch perfecte wijze, waarop de kluisdeur en een aantal safe-loketten werden opengebrand. De deskundigen zijn van mening, dat voor het openen van de grote kluisdeur een nieuw chemisch preparaat moet zijn gebruikt. De ontwikkelde hitte was zó groot, dat het gewapend beton boven de ingang van de kluis op verschillende plaatsen eenvoudig is gesmolten...."

„Sla dat maar over. Er staat zeker de gewone tirade bij, dat de politie een spoor heeft en spoedig tot een arrestatie hoopt te kunnen overgaan!"

„'n Ogenblik.... Hier heb ik het Na beschouwing van de technische uitvoering meent de politie ertoe te mogen besluiten, dat hier een methode is gevolgd, die nog niet in Nederland werd toegepast; zij gelooft dan ook, dat het misdrijf door buitenlanders is geleid."

„Zie je wel! Als ze geen kans zien er uit te komen, hebben vreemdelingen het gedaan.... De rest schenk ik je! Lees nu het beursbericht...."

's Middags tegen vieren, terwijl recherche en deskundigen in de kantoren van het bankfiliaal de handen vol hadden met de routine-werkzaamheden, kwam bij een van de mannen van de straatdienst, die als assistentie was aangetrokken om het nieuwsgierige publiek tot doorlopen te manen, de goede gedachte op eens een praatje te maken met de weldane portier van het hotel Metropole. Elk ogenblik, waarop zijn dienst dit toeliet, kwam de deurbewaker zo ver mogelijk buiten de monumentale ingang van het luxe-gebouw, om een oog te kunnen houden op de belangwekkende gebeurtenissen, die zich bij de bank afspeelden. De surveillerende agent nu ging uit van de gezonde veronderstelling, dat in ruil voor enig vertrouwelijk nieuws uit de mond van een man van het vak, de geïnteresseerde portier wel bereid zou blijken ergens uit de koele ruimte van het gelijkvloerse restaurant een kop koffie te voorschijn te toveren voor een arme diender, wiens normale torn er al lang opzat, maar die het ongeluk had gehad te worden opgeknapt met een extra karweitje op het Frederiksplein.

Hij begon derhalve met enige voorzichtige openingszetten, die de omvangrijke Cerberus, met een welwillend, maar niettemin ironisch lachje, over zich heen liet gaan.

„'t Is een geheim zaakje", eindigde de agent, met een veel betekenende blik, die duidelijk te kennen gaf, dat hij heel wat meer zou kunnen loslaten wanneer daartegenover enige compensatie in uitzicht werd gesteld.

„Erg geheimzinnig."

De door het leven wijs geworden portier lachte honend.

„Zodra jullie bij de politie zijn en in een uniform mogen rondlopen, denken jullie, dat je iedereen kan overdonderen.... Hier", hij gebaarde met de hand naar de schemerige hal achter zich, „hier in dit hotel gebeuren nog heel andere dingen dan jij me kunt vertellen. Hier is vandaag een echtpaar levensgroot uit een luxe-suite verdwenen. Daar heb je niet van terug, broer!" Hij boog zich over naar de beteuterde agent en fluisterde als een samenzweerder: „Weet je wat ik denk?.... Dat die bankrovers van jullie door de gaspijp naar boven zijn geklommen, om bij ons een paar miljonnairs te stelen, die moeten helpen om de verdwenen duiten van de Continentale op te souperen!"

(Wordt vervolgd)

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Wij zeggen wel eens tegen ons zelf, als het rondom stil is en wij zitten alleen in ons werkvertrek, wij zeggen wel eens tot ons zelf „kantoor!" en nogmaals „kantoor" en soms een derde maal, langzaam, zangerig en sonoor, „kantoor". Hetgeen niet meer bedoelt te zijn dan een daad van eenvoudige rechtvaardigheid en eerherstel. Want het woord kantoor behoort tot de assepoesters van het proza, tot de schone verschoppelingen, die, gebogen onder een ondraaglijke last van bordpapieren associaties, een grijs bestaan lijden in de meest vochtige steegjes van onze taal. Dus zeggen wij, zingen wij, langzaam, zangerig en sonoor „kantoor!", en gedurende een al te kort ogenblik zijn wij prins, past het glazen muiltje, heerst het geluk in de keuken bij de bakstenen schouw. Kantoren hadden zangplaatsen moeten zijn, waar cantoren cantaten behoorden te zingen, in plaats van lusteloze vertrekken, waar, onder de rinkelende begeleiding van telefoonbellen, schrijfmachines ratelen van winst en verlies, van witte bonen die te laat verzonden zijn aan uw dienstwillige dienaar, van dameshoedenvilt, en van motvrije vitrage met de meeste hoogachting. In kantoren woont het bankroet en de sinistere balans, die zich door niemand laat sluiten. Juffrouwen met brillen op schrijven er brieven, waarin van de liefde nimmer mag worden gerept. En boekhouders houden er boek. Wij hebben dikwijls gedacht, dat het geluk, hetwelk zich thuis pleegt te voelen in de meest zonderlinge en onverwachte percelen, wellicht nimmer onderdak zoekt in een kantoor. En als wij in Londen, zoals wij dikwijls doen, voorbijgaan aan de kantoren van de Firma Knight, Frank & Rutley, hopen wij altijd van harte, dat niet slechts mijnheer Knight, maar ook mijnheer Frank en mijnheer Rutley gelukkig zijn. Doch in ons hart vrezen wij, dat in hun kantoor het verdriet ter woon is onder drievoudige benaming. En een eendere vrees beweegt ons, als wij door Mortimer Street lopen en voorbij gaan aan het kantoor van de Firma Tooth & Tooth, hun van harte toe te wensen, dat de tand des tijds hen moge sparen en dat zij nooit met de mond vol van zichzelf zullen staan. Haast zo prevelen wij vroom in het voorbijgaan, moge groeien op uw tanden.

Spijkerschrift

Zelf zijn wij blij, dat wij ons leven niet behoeven te slijten in kantoren, want wij missen zowel de roeping als de speciale begaafdheid benodigd voor dit bestaan. Maar, ofschoon wij niet geloven, dat kantoren rijke vindplaatsen zijn voor het geluk, zullen wij de laatste zijn om te ontkennen, dat men in kantoren een vorm van tevredenheid kan vinden, welke dicht genoeg het geluk nabij komt om het laatste doeltreffend te vervangen, tenminste voor hen,

in kantoren woont het bankroet

die niet te veel vragen van het leven. Deze overtuiging is niet gebaseerd op louter vermoeden. Neen, wij hebben bewijzen, dat de tevredenheid over volbrachte arbeid, over de doeltreffende behandeling van misschien zeer ingewikkelde problemen, heerst in vele kantoorgebouwen, en dat een zekere mate van vindingrijkheid kan bijdragen tot het verwerven van dit geestelijk arbeidsloon. Wij hebben zelfs ontdekt, dat zekere vormen van kantoorarbeid op verrassende wijze kunnen bijdragen tot het verdiepen van zelfbezinning en tot het scheppen van een sfeer, welke in zo hoge mate bevorderend is voor een van de meest vruchtbare werkzaamheden van de menselijke geest, de confrontatie met zichzelf.

Een treffend voorbeeld van de door ons genoemde tevredenheid hebben wij te danken aan niemand minder dan Lord Windlesham, voormalig officier in de Britse Garde van Grenadiers en ex-generaal. Er was een debat gaande in het Hogerhuis, waaraan Lord Windlesham deelnam. Het ging over de ontstellende toewas van de ambtenarij, vooral bij de regeringsdepartementen en in dit speciale geval in de stafkantoren van het Ministerie van Defensie. „Men kan tegenwoordig", aldus de adellijke spreker, „in deze kantoren een vormeloze massa officieren aantreffen, die elkander kantoormappen toezenden, die alsmaar telefoneren en het verschrikkelijk druk hebben. Dit is op zich zelf al erg genoeg. Wat evenwel vijftig maal erger is, is dat deze toestand een zeer ongewenste geestesgesteldheid veroorzaakt, en een officierstype schept, dat nooit een besluit durft te nemen en nooit de konsekwenties van een besluit durft te aanvaarden, d.w.z. een pluim als het besluit juist blijkt te zijn, en een uitbrander als een vergissing blijkt te zijn gemaakt." Lord Windlesham noemde het voorbeeld van een brigade-kommandant, werkzaam op het Ministerie van Defensie, „een beminnelijke vent", die na lange dienst met pensioen ging „vol van eer en jaren". Toen deze man, met medalje-rijke boezem en van jaren zat, was heengegaan, besloot men ten gerieve van zijn opvolger het kantoor te onderwerpen aan een grote schoonmaak. En zo kwam het, dat men voor het eerst sinds vele jaren het vloerkleed opnam in het tijdelijk onbewoond kantoor. Onder het vloerkleed deed men een interessante vondst. Men vond dozijnen kantoormappen, die vastgespijkerd waren aan de vloer. De gepensioneerde brigade-kommandant had een oorspronkelijke methode bedacht om zich in zijn kantoorbestaan te verzekeren van een minimum aan geluk, althans aan zorgeloosheid. „Iedere keer", aldus Lord Windlesham, „als de brigade-kommandant zich geplaatst zag voor een probleem, waarvoor hij geen antwoord wist, of waarvoor hij geen antwoord verlangde te zoeken, of dat hij niet af kon schuiven op zijn ambtelijke collega's, verborg hij de betreffende map onder het vloerkleed en hamerde hem vast aan de vloer." Lord Windlesham verzocht de Britse minister van Defensie het oor te willen houden op dergelijke heren ten departementen, want dit type ambtenaar was „volkomen katastrofaal".

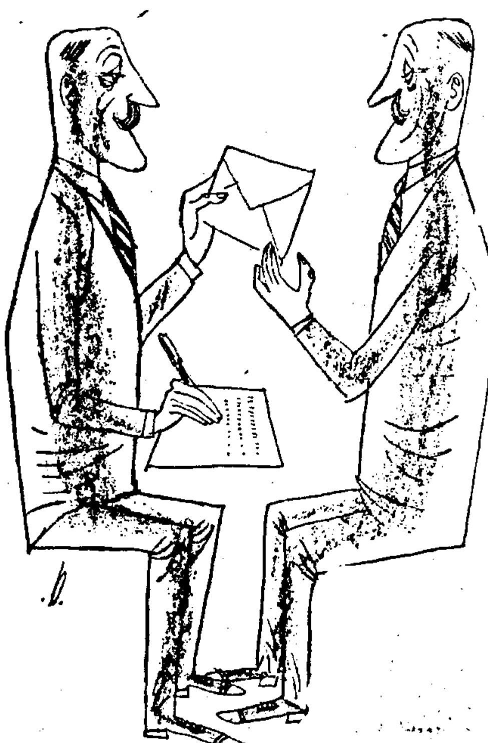
Gebrek aan waardering

Wij, die het van ons leven zelfs niet tot gemeen soldaat hebben gebracht, verschillen ongaarne van mening met een hooggeplaatst officier van de Britse Garde van Grenadiers. En, stammend van uitzonderlijk gewonen huize, schromen wij onze stem te verheffen tegen een lid van de Engelse adel. Doch wij zien ons genoopt met klem te protesteren. Wij achten het gebruik van het woord katastrofaal niet slechts overdreven, doch zelfs geheel misplaatst. Het is het laatste woord, dat wij zelf zouden gebruiken voor de beschrijving van het gedrag van de gepensioneerde brigade-kommandant, van de man, die onhandelbare problemen te lijf ging met hamer en spijker, en die op zo oorspronkelijke wijze vergetelheid zocht voor wat hij zelf niet vermocht op te lossen. Want wat voor gevolgen zijn werkwijze ook gehad mogen hebben, katastrofaal waren ze niet, want anders had men, naar onze volkomen ondeskundige mening, eerder hebben ontdekt, dat zekere problemen samenhangend met de defensie van het Britse Imperium hadden opgehouden problemen te zijn, eenvoudigweg ten gevolge van het onvermoede feit, dat deze problemen vastgespijkerd lagen onder het vloerkleed van de brigade-kommandant. Integendeel, wij zelf zijn geneigd de brigade-kommandant - wij hopen dat hij nog leeft en dat zijn radijsjes groeien als rododendrons - te prijzen omwille van de unieke methode, welke hij ontdekte om problemen uit de wereld te helpen. Als men denkt aan de houding aangenomen tegenover vloerkleden door de karpetten-eter van Berchtesgaden, kan men slechts hoogachting hebben voor de wijze, waarop de nobele brigade-kommandant voordeel trok uit het bezit van een departementaal vloerkleed. Hij schoof er zijn problemen onder en spijkerde ze vast, opdat zij nimmer meer het koppige hoofd zouden kunnen verheffen. En de methode bleek doeltreffend. Want als zij eenmaal vastgespijkerd waren onder het vloerkleed, taalde er blijkbaar niemand meer naar, en men herinnerde zich eerst hun voormalig bestaan, toen men overging tot de grote schoonmaak en een mappenkerkhof ontdekte onder het tapijt. Wij zien ons dan ook genoopt te concluderen, dat de brigade-kommandant een tevreden, ja, misschien een gelukkig man geweest moet zijn, ondanks het feit, dat hij, verre van alle slagvelden en krijgsrumoer, zijn bestaan sleet in een kantoor. Hoe sereen moeten zijn gevoelens geweest zijn als hij vreedzaam zat te soezen in zijn kantoorstoel en bedacht dat hij een leger van medeambtenaren zoveel arbeid en moeite bespaard had door als het ware aan alle werkelijk moeilijke problemen het voortbestaan te ontzeggen door hen blijvend te verbannen onder het vloerkleed.

De verdwenen krijtjes

En wij weten van andere manieren, waarop men zichzelf het leven in een kantoor kan veraangenamen en tevredenheid kan vinden in een overigens dor bestaan. In de stad Ilkeston in het Engelse Graafschap Derbyshire woont een mijnheer, die de naam Whitfield Scorer draagt. En deze mijnheer Whitfield Scorer heeft het grote voorrecht krachtens zijn ambtelijke functie druk met zichzelf te corresponderen. Hij is namelijk secretaris van een aantal colleges van curatoren van gymnasia in het Ilkeston-distrikt. In deze functie ontvangt hij van de zijde van curatoren herhaaldelijk opdracht zich schriftelijk met rapporten, klachten of verzoeken te wenden tot de inspecteur van onderwijs voor het zuid-oostelijk distrikt van Derbyshire. En deze inspecteur is niemand anders dan mijnheer Whitfield Scorer zelf. (Degenen, die moeite hebben om te geloven dat zo paradijselijke toestanden bestaan in Groot-Brittannië, verwijzen wij naar de Britse dagbladen van 11 november, en vooral de News Chronicle, pag. 7). Ondanks ons volkomen gebrek aan werkelijke roeping voor het kantoorleven, zouden wij ons gemakkelijk met een dergelijk bestaan kunnen verzoenen, indien het ook ons beschoren mocht zijn met ons zelf te mogen corresponderen. Wij zouden hierin niet slechts een bron van tevredenheid vinden, doch zelfs van puur en onversneden aards geluk. Wij zouden secretaris van curatoren willen zijn van de Rotterdamse Middelbare School voor Onvoltooid Verleden Tijden en ons in deze functie schriftelijk willen richten tot ons zelf in onze gelijktijdige functie van inspecteur voor middelbaar onderwijs.

„Weledelgestrenge Heer Zelf", zouden wij schrijven tot onszelf. „Hierbij moge ik mij, in opdracht van het curatorium van de Rotterdamse Middelbare School voor Onvoltooid Verleden Tijden, tot mij wenden met het verzoek eindelijk handelend te willen optreden in zake het eerder door mij aan mij gezonden rapport over de moeilijkheden, waarmee onze school te kampen heeft ten aanzien van de krijtvoorziening. Ik heb mij twee keren eerder meegedeeld, dat ten gevolge van niet door curatoren te achterhalen oorzaken de maandelijkse krijttoewijzing voor onze school in de loop van een enkele dag pleegt te worden opgebruikt, ondanks het strengste toezicht van de kant van de rector. Ik zou het op hoge prijs stellen, indien ik een onderzoek zou willen instellen naar de oorzaken van deze ongewenste en laakbare toestand. Ik kan, weledelgestrenge heer, mij namens het curatorium mededelen, dat mij alle faciliteiten zullen worden verstrekt om mij in staat te stellen de oorzaak van ons nijpend krijtgebrek op te sporen. Ik hoop van harte, dat ik deze keer werkelijk gevolg zal geven aan het door mij aan mij gedane verzoek. Ik moge hier op eigen gezag en buiten medeweten van curatoren aan

met zichzelf te corresponderen

toevoegen, dat het mij helaas maar al te goed bekend is, dat ik te veel tijd besteed aan biljarten, kegelen, vissen en hartenjagen, en dat ik tijdens mijn hele carrière bij het onderwijs een welhaast onoverkomenlijke afkeer heb gekoesterd voor krijt en alles wat met krijt te maken heeft, maar dit moge voor mij geen aanleiding zijn om deze keer wederom mijn verzoek terzijde te leggen. Ik moge voorts van deze mij geboden gelegenheid gebruik maken om mij er aan te herinneren, dat mijn vrouw op de 29ste van deze maand jarig is en dat ik er goed aan zal doen deze keer niet te vergeten haar een geschenk te kopen vooral na de onaangename ervaring van het vorig jaar, toen ik haar verjaardag volkomen vergeten heb. Ik moge besluiten, weledelgestrenge heer, met mij in het geheugen te roepen, dat ik Jansen nog steeds niet de twee tientjes heb terug gegeven, die ik van hem heb geleend. Ik kan mij plechtig verzekeren, dat ik niet weet, hoe ik deze keer het eind van de maand haal. Met mijn diepste verontschuldigingen voor het feit, dat ik mij heb durven lastig vallen met zo persoonlijke aangelegenheden, verblijf ik van mij, weledelgestrenge heer, de dienstwillige dienaar. P.S. In de hoop, dat ik spoedig gevolg zal geven aan mijn verzoek mij te willen belasten met een persoonlijk onderzoek naar de krijtkwestie, moge ik mij voorstellen mij telefonisch te willen verwittigen van het tijdstip van mijn komst." Dat zouden wij aan onszelf schrijven, en zo schrijvend zouden wij geluk brengen in onze beide kantoren.

Belgische pers tegen Mauriac

Het Belgische socialistische dagblad „Le Peuple" heeft grote aandacht besteed aan een artikel van François Mauriac in het Franse dagblad „L'Express", waarin hij betoogde dat de katholiek in geweten volkomen vrij is zijn politieke partij te kiezen, zelfs al zou deze een tegenstander zijn van het bijzonder onderwijs. De Belgische katholieke bladen hebben op deze uitlating fel gereageerd.

De bladen zijn het absoluut oneens met Mauriac. Zij herinneren in dit verband aan de reprimande, die het Vaticaanse dagblad de Osservatore Romano op 25 februari j.l. heeft gegeven in verband met de uitlating van Mauriac, dat op het huidige tijdstip een paus van Amerikaanse afkomst zeker niet gewenst zou zijn. De Belgische katholieke pers voegt er aan toe, dat François Mauriac met zijn talent zeer onvoorzichtig en ongelukkig is omgesprongen in zijn politieke verklaringen.

François Mauriac heeft zich uit de redactie van de Figaro teruggetrokken en schrijft thans in het radicaal-socialistisch blad „Expres". In zijn artikelen schaart Mauriac zich volkomen achter de politiek van Mendès-France. De bewering, dat elke katholiek in geweten vrij is elke mogelijke politieke partij te kiezen, baseert Mauriac op een uitspraak die de bisschop van Chartres volgens hem gedaan zou hebben. De bisschop van Chartres heeft echter nimmer een dergelijke verklaring afgelegd. Bedoelde verklaring is afkomstig van de Franse journalist Carite, die een artikel gewijd heeft aan een herderlijk schrijven van de bisschop van Chartres. Maurice Carite is medewerker van het Parijse blad „Combat".

Portugal zal Goa verdedigen

„Portugal zal tegen Indië strijden, indien het noodzakelijk is om zijn provincie Goa te behouden", aldus verklaarde onlangs de Portugese minister van Buitenlandse Zaken, dr Paulo Cunha, tijdens een persconferentie in Ottawa.

„Ik hoop, dat wij geen oorlog zullen behoeven te voeren", zei hij, „maar als mijn hoop ongegrond is, dan is het tamelijk duidelijk, dat Portugal Goa met alle kracht zal verdedigen. Ik hoop dat Indië Goa niet met geweld zal trachten te nemen. Dat zou verkeerd en niet juist zijn en in strijd zijn met de doctrine die de Indische premier altijd aanhaalt."

Nederlandse mannequins verenigen zich in vakbond

Amsterdam. — De hoge hakjes van een zestigtal Nederlandse mannequins trippel-trappelden dezer dagen de traptreden op van Hotel Krasnapolsky te Amsterdam, waar, in navolging van een reeds eerder in Den Haag gehouden bijeenkomst, gepoogd is vastere vorm te geven aan een bond van Nederlandse mannequins, de „NEBOMA", die thans in oprichting is.

Mannequins, foto- en kapmodellen, ladyspeakers en pasdames, zij allen werken in Nederland op en voor zichzelf, voeren dikwijls een onderling verdeelde strijd en staan volkomen onbeschermd en zonder enige sociale zekerheid in de maatschappij. In dat opzicht zijn de Franse, Duitse en Britse collega's van deze dames veel verder. Zij hebben reeds haar vakbonden.

Alleen over dames te spreken is onjuist. Er zijn manlijke mannequins, zoals de zich noemende Bob Storm, een mannequin, die op talloze modeshows de heren toont wat de nieuwe mode voor hen brengt. Ook hij en zijn manlijke collega's kunnen lid worden van de „NEBOMA" en hij zat dan ook al achter de groene tafel samen met het voorlopige, verder uit dames samengestelde bestuur.

Mevr. R. Richter uit Amsterdam, vice-voorzitster, hanteerde lichtelijk onwenning, doch overigens met professionele elegance en zwierigheid de voorzittershamer in de plaats van de eerste voorzitster, mej. Georgette Guetlich de Haagse mannequin, die in het buitenland was. Secretaressese is mevr. Jetty Joose uit Den Haag, terwijl mevr. R. Bentzon voorlopig als penningmeesteresse optreedt.

Dit bestuur deed een beroep op de naar Krasnapolsky gekomen mannequins zich aan te melden als lid, opdat bij voldoende aanmeldingen tot de definitieve oprichting van een afdeling Amsterdam van de „NEBOMA" kan worden overgegaan. De doelstellingen zijn talrijk: het instellen van sociale en collectieve ongevallenverzekeringen, het regelen van honoraria voor shows met minimum-vergoedingen, het vaststellen van onkosten-vergoedingen, het regelen van geschillen tussen werknemer en werkgever en ten aanzien van de opleiding het instellen van een bondsexamen, van een contrôle apparaat op de opleidingen en het verstrekken van erkenningen aan opleidingsinstituten.

De conferentie over het vreedzaam gebruik van atoomenergie, die van 8 tot 20 Augustus j.l. onder auspiciën van de Verenigde Naties te Genève is gehouden, heeft de wereldorganisatie 2.361.000 dollar gekost.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Franse Chansons
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Music Hall.
9.15 Edgra Palm en trio
21.30 Operettemuziek
22.00 Gevarieerde dansmuziek
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:
17.00 Tea at five.
17.30 Met Duitse musici.
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sportnieuws.
19.30 Hoorspel.
20.00 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Sterren v.h. filmdoek
21.15 Hollandse liflafjes
21.30 Armchairmusic
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM
17.30 La hora del bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Musica
20.45 Peticiones
21.15 Katholieke uitzending.
21.30 Secciones di siman
22.00 Sluiting.

AVROS:
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Cinema Luxor spreekt
17.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp.
18.15 De Dauwdrop: .....
18.45 Nieuws
1819.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.30 V & V
20.40 Voor de jarigen
21.55 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel: 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 31 Dec. 12.00 uur. E. C. de Haseth, Kl. St. Michiel 2 tel: 23179 (stad)
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
P. Berends tel: 3416

Geneeskundige Dienst
Van 31 Dec. 12.30 — 1 Jan. 07.00
Dr. De Loos tel: 4447
Van 1 Jan. 07.00 — 2 Jan. 07.00
Dr. Volker tel: 4245

C.S.M.

Rederij:
H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458/2551
Van 13.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
G. W. Overdijkink tel. 3412

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

BRIDGE .....
1e prys — HM. V/d Ende — De Haas 3940
2e prijs — Mevr. Mendels — Hr. Kleingeld 3370
3e prijs — Dames Proosdij — Visser 1500

De volgende „wilde" drive zal worden gehouden op Dinsdag, 3 Januari 1956. Aanvang 20.00 uur precies. Inleggeld, fl. 2,— per paar. Introductie toegestaan. ....

Onderzoek naar ramp met „Willem Bontekoe" levert geen resultaat op

's-Gravenhage. — Het is een commissie uit de Raad voor de Luchtvaart, die zich heeft bezig gehouden met een onderzoek naar de oorzaken van het ongeval met het K.L.M.-vliegtuig „Willem Bontekoe" op 23 augustus 1954 bij Bergen aan Zee niet mogelijk gebleken te komen tot enige concrete aanwijzing met betrekking tot de oorzaken van het ongeval. Niets wijst erop, dat zich op het ogenblik van het laatste radio-contact omstreeks half één Ned. tijd of gedurende de vlucht daarvoor, enige afwijking van de normale gang van zaken zou hebben voorgedaan.

Aan de hand van ongeveer 90 nauwkeurig onderzochte getuigenverklaringen is het mogelijk gebleken het gedurende het halfuur door het vliegtuig boven land gevlogen parcours in grote trekken te reconstrueren. Het bleek uitgesloten voor de onregelmatige vorm van dit parcours en voor de ongewone bewegingen van het vliegtuig gedurende dit gedeelte van de vlucht een verklaring te geven. Noch uit de voorgeschiedenis der vlucht, noch uit de bevoegdheden en staat van dienst der bemanning, noch uit de weersomstandigheden, noch uit het onderzoek der ervaringen met vliegtuigen van hetzelfde type, is enig gegeven naar voren gekomen, dat aan het onderzoek naar de oorzaken een zekere richting zou kunnen gegeven. Getracht is de oorzaak van het ongeval aan de hand van verscheidene veronderstellingen te reconstrueren. Voor geen dezer veronderstellingen kon echter in de gebleken feiten en omstandigheden enige grondslag worden gevonden. De commissie acht het uitgesloten, dat de oorzaak in een botsing met een ander vliegtuig zou zijn gelegen.

De DC-6B kwam van New York en stortte na een tussenlanding op het vliegveld Shannon op weg naar Schiphol ter hoogte van Bergen in de zee. Alle inzittenden kwamen daarbij om het leven.

Gezien het vorengaande zal niet worden overgegaan tot een onderzoek door de Raad voor de Luchtvaart.

Speurtocht naar Anneke Beekman

Brussel. — Volgens het blad "La Meuse" hebben talrijke leden van de Luikse gerechtelijke politie te Banneux (provincie Luik) en in de omtrek van deze plaats opsporingen verricht met het doel het Joodse meisje Anneke Beekman terug te vinden. Deze operatie leverde echter niets op.

De kinderverlamming in België

Brussel. — In 1955 hebben zich in België tot dusver 901 gevallen van kinderverlamming voorgedaan. Dit cijfer is hoger dan van alle voorgaande jaren. Bij de epidemie van 1952 zijn 875 gevallen geregistreerd. Dit meldt het Belgische blad „La Laterne".

TIEN JAAR GEVANGENISSTRAF

DUITSE SS-er schoot Britse officier dood

Muenchen. — De vroegere SS-er Karl Gustav Lerche (43) is te Muenchen tot tien jaar gevangenisstraf met aftrek van 2½ jaar voorarrest veroordeeld wegens het doodschieten van een Britse officier, die in 1944 te Arnhem in handen van de Duitsers was gevallen. De verdediger verklaarde, dat Lerche zeven jaar door zijn vriendin, wie hij zijn daad had verteld, is gechanteerd. Tenslotte heeft zij hem na een ruzie aangegeven.

Lerche zei zich niet veel te kunnen herinneren, omdat hij op het ogenblik van de moord stomdronken was.

De doodgeschoten Britse officier was kapitein Brownscombe van het corps geneeskundige troepen.

Voor de rechtbank werd verklaard dat Lerche, Brownscombe en de Deense SS-er Larsen kort voor de moord samen gedronken hadden. Larsen is na de oorlog wegens collaboratie terechtgesteld.

ERIC DE NOORMAN : De gebroken pijl

8. Nadat Eric de ontstelde boer met enkele vriendelijke woorden getroost heeft over het verlies van zijn broer en het paard van de vermoorde Jelf aan zijn zorgen heeft toevertrouwd, trekt hij met Wolf verder in de richting van Heer Agir's bezitting. Zijn gelaat staat strak en zijn gedachten zijn voortdurend bezig met de afschuwelijke misdaad, die hij heeft ontdekt. Telkens weer vraagt hij zich af, welk verband er kan betekenen tussen boer Jelf, een armzalige horige en Heer Agir. Want dat er enig verband is staat voor de Noorman vast. Volgens het relaas van Jelf's broer is de man, nadat hij zijn schattingen bij de landheer gebracht had in de grootste opwinding naar huis teruggekeerd en de volgende ochtend in alle vroegte heeft hij zijn paard gezadeld om naar de Koning te gaan, opdat er recht zou geschieden. En enkele uren later heeft Eric hem gevonden met een verraderlijke pijl in zijn rug — een pijl, waarvan het bovenste stuk van de schacht, het enige, wat een mogelijke aanwijzing voor de identiteit van de moordenaar zou kunnen bevatten, verdwenen was!

„Het zal mij benieuwen wat Heer Agir te vertellen heeft", mompelt Eric in zichzelf. Hij kent de man wel — het is een van zijn pachters en behalve het feit, dat Agir dikwijls erg laat is met betalen van zijn pach, heeft Eric nog nooit moeilijkheden met hem gehad.

Even later heeft de Noorman de zoom van het bos bereikt: Hij staat boven aan een helling en beneden hem ziet hij de versterkte hofstede liggen, waar Agir woont met zijn broer, Horic.

Peinzend neemt Eric het tafreel op. De wind draagt de geluiden van de hofstede tot hem door en hij hoort het gerinkel van emmers, het blaffen en janken van honden en het ratelen van een boerenkar. Dan richt hij zich op in het zadel en begint de helling af te dalen.

Moskou's streven naar expansie

Reeds ongeveer een derde deel van de mensheid wordt door communisten geregeerd. Op het westelijk halfrond en in Afrika heeft het communisme zich nog niet op grote schaal weten te verbreiden, maar in Europa en Azië heeft het enorme successen geboekt.

De grootste Europese en de grootste Aziatische mogendheid worden bestuurd volgens communistische beginselen. Vóór de tweede wereldoorlog ging reeds de bevolking van de omvangrijke Unie van Socialistische Sovjet-Republieken gebukt onder een rode dictatuur. Sindsdien zijn eerst een reeks andere Oost-Europese landen in handen der communisten gekomen, en vervolgens werd het uitgestrekte China door deze lieden overweldigd. In de eerste helft van de twintigste eeuw is aldus de politieke wereldkaart volkomen gewijzigd. In Moskou is men voldaan over wat er reeds bereikt werd, en de Russische eerste vice-premier Kaganovitsj heeft onlangs dan ook verklaard dat nog in de tweede helft van de twintigste eeuw het communisme alom zou zegevieren; een bewering die men overdreven kan achten, maar die men niet als een holle leuze naast zich neer kan leggen. Het communisme heeft tenslotte geweldige successen behaald, en het stelsel is momenteel krachtiger dan ooit.

Moskou's streven naar expansie vormt een ontzagelijke bedreiging voor de vrije wereld. Enkele jaren geleden zag men die bedreiging nog vooral als een militair gevaar. De mogelijkheid dat de Sovjetmachthebbers nog eens met geweld van wapenen hun wereld zullen trachten te vergroten, is nog altijd niet uitgesloten, en terecht hebben de anti-communistische landen de laatste jaren sterke strategische bolwerken opgebouwd en sloten zij defensieve bondgenootschappen. Maar intussen voeren de communisten een propagandistische strijd tegen het westen, en trachten zij hun invloedsfeer buiten het ijzeren- en het bamboegordijn uit te breiden, waarbij zij kortgeleden in het midden-oosten, waar het communisme tot op heden weinig verbreid was. Syrië, Saoedie-Arabië, maar vooral Egypte worden momenteel door de Sovjets benaderd, in de hoop hier speciale contacten te kunnen leggen. Het westen heeft langs Ruslands zuidgrens een verdedigingsketen opgebouwd, die zich uitstrekt van Turkije, via Irak en Perzië, tot Pakistaan. Deze keten moet de Sovjets van eventuele agressiepogingen in zuidelijke richting weerhouden. Rusland heeft echter de westerse bedwingingspolitiek in dit gebied doorkruist door een verrassende manoeuvre: Rusland sprong eenvoudig over de keten heen en knoopte o.m. relaties aan met Caïro.

Maar behalve voor het midden-oosten interesseren de Russen zich momenteel ook ten zeerste voor Zuid-Oost-Azië. Ook in dit gebied heeft de vrije wereld een defensieve keten gelegd, waarvan de schakels o.m. worden gevormd door de landen Pakistan, Siam, Australië, Nieuw-Zeeland en de Philippijnen. Maar opnieuw trachten de Russen de bedwingingspolitiek van de anticommunistische wereld te dwarsbomen door contacten te leggen in die nog vrije landen die zich niet bij de defensieve keten hebben willen aansluiten. Hier zijn het Afghanistan, Indië, Burma en ook Indonesië, die het doelwit vormen van Ruslands toenaderingspogingen. En hoeveel de Sovjets gelegen is aan een uitbreiding van hun invloedsfeer in dit deel van de wereld blijkt wel uit het feit, dat de hoogste Russische communistische leiders zich persoonlijk naar Zuid-Oost Azië hebben begeven om er propaganda te gaan maken. Zij willen de „neutrale" Zuid-Oost-Aziatische staten op hun hand krijgen, waarbij zij een dankbaar gebruik maken van het in deze staten heersende anti-kolonialisme, dat vooral tegen de grote westerse mogendheden is gericht. In Moskou heeft men intertijd met genoegen kennis genomen van de heftige protesten van Pandit Nehroe tegen het in Manilla gesloten Zuid-Oost-Azië Pact. Men weet in de Russische hoofdstad dat het vrijwel ondenkbaar is dat Indië, zonder gewelddadig ingrijpen, ooit een communistisch land wordt, maar men hoopt de Indiërs gunstig te kunnen stemmen voor de Sovjet-Unie en tegelijk hun anti-Amerikanisme aan te wakkeren.

In het midden-oosten wordt Egypte bewerkt met wapenleveranties en in Zuid-Oost-Azië worden Indië aantrekkelijke economische aanbiedingen gedaan. Aldus tracht het communisme in nieuwe gebieden te penetreren, om de invloedssfeer van het rode wereldrijk langzaam maar zeker te vergroten. Het is een ontwikkeling waaraan het westen met vreedzame middelen paal en perk zou moeten stellen, door de hulpverleningspolitiek ten aanzien van de betreffende onderontwikkelde landen te herzien, hetgeen met grote spoed zou moeten gebeuren. Vooral voor de machtigste mogendheid van de vrije wereld, Amerika, ligt hier een grote taak, al zouden ook de bondgenoten van de VS een aandeel in deze edele strijd kunnen nemen.

St. Nicolaas-omzetten in Nederland hoger dan in 1954

Uit voorlopige gegevens blijkt dat de omzetten van de Nederlandse warenhuizen en de grootwinkelbedrijven in textielgoederen in de St.-Nicolaastijd groter zijn geweest dan in dezelfde periode van het vorig jaar.

In de periode van 14 nov.-3 dec. 1955 bedroeg het indexcijfer van de omzet van de grootwinkelbedrijven in textielgoederen 106 tegen 100 in dezelfde periode van 1954, voor de warenhuizen waren deze cijfers 109 en 100.

In de week voor St.-Nicolaas waren de verkopen in beide gevallen zelfs 12% hoger dan in de overeenkomstige periode van 1954.

De optimistische verwachtingen, die men in de detailhandel had uitgesproken over de St.-Nicolaasdrukte worden door de cijfers dus bewaarheid.

Nederlandse Stichting voor Culturele Samenwerking met Suriname en Ned. Ant. opgericht

's-Gravenhage. — Ten overstaan van notaris Zweers zijn namens de Staat der Nederlanden opgericht de „Nederlandse Stichting voor Culturele Samenwerking met Suriname en de Nederlandse Antillen" en de stichting „Nederlands Instituut voor de internationale culturele betrekkingen".

Het doel van de eerste stichting is de versterking van de culturele banden tussen Nederland, Suriname en de Antillen. Om dit doel te bereiken, zal de stichting voortdurend contact houden met de zusterinstellingen in Suriname en de Antillen, waartoe in deze rijksdelen vertegenwoordigers zullen worden aangewezen. Bovendien zal samengewerkt worden met de overheid en met culturele instellingen binnen het Koninkrijk; in overleg met daartoe geëigende instanties stimuleren en zo nodig zelf verrichten van al datgene dat dient tot uitwisseling van personen, goederen en diensten op cultureel gebied met Suriname en de Antillen en waar nodig met andere landen; in Suriname en de Nederlandse Antillen de belangstelling voor en de kennis omtrent de Westerse cultuur, in het bijzonder in haar Nederlandse uitingen, verhogen en vermeerderen alsmede in Nederland de belangstelling voor en de kennis omtrent de culturele uitingen in Suriname en de Antillen bevorderen en uitbreiden.

Het bestuur van de stichting bestaat uit negen leden van wie zeven uit de onderscheiden kringen van het culturele en maatschappelijk leven voortkomen; 1 lid benoemd is door de minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen en 1 lid door de minister van Overzeese rijksdelen.

De zeven leden worden voor de eerste maal benoemd door de ministers van OKW en OR in gezamenlijk overleg, daarna zullen de bestuursleden bij aftreden van leden het bestuur zelf aanvullen. Tot het moment waarop de benoeming der bestuursleden een feit is, treden op als voorlopige bestuursleden de heer Mr H. J. Reinink, directeur-generaal voor kunsten en voor buitenlandse culturele betrekkingen — voorzitter —, Mr A. Jonkers, chef van de directie Suriname/Nederlandse Antillen van O.R. en een door deze beide heren aan te wijzen secretaris, die belast zal zijn met de dagelijkse leiding.

Verwante instellingen overzee kunnen door het bestuur uitgenodigd worden vertegenwoordigers aan te wijzen om het bestuur met een raadgevende stem bij te staan in zijn vergaderingen.

Nederland en het buitenland

De andere stichting, het Nederlandse instituut voor internationale culturele betrekkingen, heeft als doel het bevorderen van goede culturele betrekkingen tussen Nederland en het buitenland. Om dit doel na te streven zal het instituut in overleg met de daartoe geëigende instanties verrichten al datgene, dat dient tot uitwisseling van personen, goederen en diensten op cultureel gebied met het buitenland; buiten Nederland de belangstelling en de kennis omtrent Nederlandse gebeurtenissen op het gebied van wetenschap, kunsten en onderwijs bevorderen en uitbreiden; hulp verlenen bij de organisatie in het buitenland van Nederlandse manifestaties op het gebied van wetenschap, kunst of andere terreinen van het culturele leven; desgevraagd adviseren omtrent subsidies door de overheid te verlenen aan andere instellingen, alsmede samenwerken met de overheid en culturele instellingen in binnen- en buitenland.

Het ligt in de bedoeling, mede met het oog op het feit, dat de Sticusa per 1 januari in liquidatie treedt, dat beide thans in het leven geroepen stichtingen zorg dragen voor het zonder onderbreking voortzetten van de culturele activiteiten in Suriname, de Antillen en Indonesië.

Nieuw vrachtschip voor de S.M.S.

Indien er geen kink in de kabel komt zal de Scheepvaart Maatschappij Suriname in Augustus 1957 een modern vrachtschip van het closed shelterdek type in gebruik kunnen stellen. Het voordeel van dit type is, dat meer wicht tonnen kunnen worden vervoerd.

Het vaartuig, waarvan de bouwopdracht binnenkort aan de werf Bijkers (bouwers van de Tapanahony en de Perica) te Gorkum in Nederland zal worden gegeven, heeft de volgende afmetingen: totale lengte 68.20 m.; hoogte tot het hoofddek 3.73 m.; hoogte tot het shelterdek 5.85 m. en diepgang in geladen toestand 3.75 m.

De snelheid zal 12 mijl bedragen. Het schip zal een capaciteit hebben van 68.000 kubieke voet en een bemanning van 16 tot 17 koppen. Zeer waarschijnlijk zullen de verblijven van de niet-officieren bemanningsleden van airconditioning worden voorzien. Daar het vaartuig uitsluitend voor de vrachtvaart zal worden gebruikt, ontbreekt er passagiers accomodatie.

De SMS heeft ten aanzien van het type en merk motor, dat in de te bouwen boot zal komen, nog geen besluit genomen. Het vaartuig zal zeer waarschijnlijk zoals met de andere boten van de SMS het geval is worden genoemd naar een Surinamse rivier.

(De West)

Dit schilderij van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix werd door de Haagse kunstschilder L. Th. J. van Eekelen in opdracht van Shell Tenkers N.V. vervaardigd. Het origineel zal een plaats vinden in de directiekamer van Shell Tankers N.V. te Rotterdam. Een replica zal worden geplaatst aan boord van het S.T.S. „Vasum", dat op 15 januari 1955 door Prinses Beatrix werd gedoopt en te water gelaten op de werf der Nederlandse Dok- en Scheepsbouw Maatschappij te Amsterdam. De tanker werd 23 december 1955 in de vaart genomen.

Weer bericht over dood van Bormann

Friendland Kamp. — Een uit Russisch krijgsgevangenschap teruggekeerde Spanjaard, Juan Pinar, die in een transport van ongeveer 600 Duitse krijgsgevangenen in West-Duitsland aankwam, heeft medegedeeld tijdens de slag om Berlijn in mei 1945 het lijk van Hitlers plaatsvervanger Martin Bormann van een onklaar geschoten Duitse tank te hebben gedragen. Pinar vocht in de Spaanse fascistische „blauwe" divisie in Rusland tijdens de oorlog. Zijn verhaal bevestigde eerdere berichten, dat Bormann, die sinds zijn verdwijning in de laatste uren van de slag om Berlijn in een tiental landen zou zijn „gezien", op 2 mei 1945 gedood en achtergelaten werd in een Berlijnse straat.

Nazi's opereren in Argentinië

Buenos Aires. — Te Buenos Aires zijn brieven en foto's gepubliceerd, waaruit zou blijken, dat een internationale Nazi-organisatie in Argentinië opereerde in samenwerking met het regiem-Perón. Een regeringscommissie, die een onderzoek instelde naar de Peronistische activiteit in de stad Córdoba, publiceerde fotocopieën van brieven, die waren gevonden in de woning van een voormalige Nazi, de Duitse jachtvlieger kolonel Hans Ulrich Rudel, die aan het eind van de oorlog in Argentinië aankwam. Een der brieven, die in de woning van Rudel was gevonden, was gedateerd juli 1951 en beschrijft een ondergrondse organisatie, gebaseerd op cellen van vier man. Verder zegt de brief, dat de partij-documenten uit veiligheidsoverwegingen naar West-Berlijn waren vervoerd. De organisatie beloofde „onvoorwaardelijke trouw" aan Adolf Hitler, „de bouwer en leider van het grote Duitse imperium".

Goede samenwerking tussen zakenleven, pers en publiek is nodig

Eerste voorwaarde voor het succes van elke handelsonderneming is het leveren van een goed produkt of het verschaffen van goede diensten. Tegenwoordig komt daar echter nog iets bij: de huidige generatie van bedrijfsleiders ziet we in, dat een goed oordeel over hun ondernemingen van essentieel belang is voor blijvend succes.

Daartoe maakt het zakenleven gebruik van „public relations", hetgeen inhoudt het volgen van een brede lijn in de bedrijfspolitiek, die zal worden teruggevonden in een gunstige houding jegens die onderneming van de kant van aandeelhouders, personeel, cliënten, het publiek in het algemeen, en zelfs van de regering van het land of de landen waarin die onderneming is gevestigd.

Dit werd verteld aan leden van het Netherlands-Amerika Institute en van de American Businessmen's club door prof. Robert W. Desmond, hoogleraar aan de universiteit te Berkely in Californië, waar hij colleges geeft over de pers als maatschappelijke instelling. Hij vertoeft tot juni 1956 in Amsterdam, waar hij tijdelijk aan de gemeente-universiteit colleges geeft voor het Instituut voor Perswetenschap.

Slechts wanneer er vertrouwen heerst tussen de drie elementen: zakenleven, pers en publiek, kan het economisch leven bevredigend functioneren. Totstandbrenging van dat vertrouwen ligt opgesloten in het begrip „public relations" en is een zaak van grote betekenis in het hedendaagse zakenleven.

Pas sinds 1930, na de grote economische depressie, is men in Amerika begonnen zich daarvan bewust te worden. Er is een tijd geweest dat vele zakenlieden er op uit waren het nieuws over hun bedrijf zo gunstig mogelijk voor te stellen met weglating van wat hun niet beviel. Dit was een kortzichtige politiek. Wel zijn er heden ten dage nog voorbeelden van deze politiek aan te halen, maar zij zijn veel minder algemeen dat in het verleden.

Dat komt omdat het zakenleven heeft ervaren, dat valse voorstellingen en ongeoorloofde druk van een bedrijf op de pers op den duur meer kwaad dan goed doen.

Prof. Desmond laakte ten scherpste elke poging van het zakenleven tot gratis publiciteit in de pers voor goederen en diensten. Dat wil niet zeggen dat elk bericht over zaken of firma's uit de nieuwskolommen moet worden geweerd. Er is heel wat bij dat als nieuws dient te worden afgedrukt, en dat ook wordt afgedrukt, eenvoudig omdat het van belang is voor het publiek

Een „public relations officer" dient te weten wat werkelijk nieuws is en hoe het de pers moet worden aangeboden. Dit geldt voor goed en ook voor slecht nieuws over de onderneming.

Want pogingen tot geheimhouding van slechts nieuws moeten op den duur falen. Zij ondermijnen het vertrouwen zowel in de betrokken onderneming als in de pers.

De betekenis voor de maatschappij van een vrije pers, die haar verantwoordelijkheid kent, aldus spreker, kan niet hoog genoeg worden aangeslagen. Elke groepering die de kwaliteit en integriteit van de pers durft aantasten zou daarmee zichzelf te gronde richten, zoals het verleden heeft aangetoond. Waar het gaat om nieuws, dat een onderneming niet aangenaam is kan de „public relations officer" er voor zorgen, dat de publicatie geschiedt met de minst mogelijke schade voor het betrokken bedrijf, aldus prof. Desmond.

Rattenplaag op vliegveld Orly

Het vliegveld Orly bij Parijs, dat al een maand lang bijna verlaten is door de staking onder het luchtvaartpersoneel, wemelt van de ratten. Ze doen zich te goed aan de voorraden ham en chocolade en scherpen hun tanden op de bedieningskabels van de vliegtuigen. Tientallen brandweerlieden en beroeps-rattenvangers zijn in het geweer gekomen, om de plaag te bestrijden. De ratten zijn van hun oorspronkelijke woonplaatsen verdreven door graaf-werkzaamheden aan een nieuwe weg in de buurt. Een mecanicien is aangevallen door een rat van 50 cm lengte en een gewicht van ruim zes pond.

Vrienden van Brussels „Manneken" organiseren folkloristisch feest

Belgische hoofdstad leeft mee met haar tradities

Brussel. — In de nacht van 3 op 4 oktober van dit jaar werd „de oudste burger van Brussel", het bekende Manneken Pis, door een onbekend gebleven onverlaat op afschuwelijke wijze verminkt. Geheel Brussel was ontsteld over deze wandaad en alle dagbladen publiceerden artikelen, waarin om bloedige wraak werd geschreeuwd en waarin werd herinnerd aan een zelfde misdraging door een zekere Lucas in het jaar 1723. Deze Lucas moest zijn daad toen duur bekopen, want hij werd op de Grote Markt in het openbaar gebrandmerkt en daarna tot levenslange dwangarbeid veroordeeld.

De Vereniging van Handelaars van Zuid-Brussel heeft in samenwerking met de talrijke leden tellende „Vrienden van Manneken Pis" een folkloristisch feest gehouden tijdens hetwelk de belediging, die het Manneken werd aangedaan, op waardige wijze werd uitgewist. Oorspronkelijk had het in de bedoeling gelegen een strooien pop op de Grote Markt te verbranden, doch op het laatste ogenblik had zich iemand aangeboden, die wel voor Lucas II wilde doorgaan op voorwaarde dan altijd, dat hij het er levend van af zou brengen.

Zo zagen de talrijke nieuwsgierigen dan verleden week op de Grote Markt, waar een 20 meter hoge, prachtig versierde, door Finland geschonken Kerstboom, aan het toch reeds zo schilderachtige plein nog een zeer bijzonder luister gaf, een vreemde stoet naderen, welke bestond uit mannen, die als Middeleeuwse beulen waren gekleed. Zij sleepten een in het wit geklede man met zich mee, die een rode pruik droeg, vervaarlijk met zijn ogen rolde en afschuwelijke kreten uitstootte. Slechts met veel moeite kregen de beulen deze Lucas II aan de schandpaal.... Hierna werd onder een indrukwekkende stilte het vonnis voorgelezen (geheel gecopieerd volgens het origineel van 1723), waarbij de boosdoener werd veroordeeld tot levenslange dwangarbeid en waarbij werd bepaald, dat hij in het openbaar zou worden gebrandmerkt. Lucas II schreeuwde luid zijn onschuld uit, maar zijn geroep werd overstemd door dat van het publiek, dat het spel geheel meespeelde en ieder ogenblik „ter dood" liet horen. Nadat enkele folkloristische groepen voorbij Lucas II waren getrokken en hierbij op duidelijke wijze van hun afschuw hadden blijk gegeven en ook Brusselse liedjeszangers in de zuivere Marollentaal de schenner van Manneken Pis hadden vervloekt, werd deze met een gloeiend ijzer gebrandmerkt. Ook dit geschiedde erg realistisch en Lucas II brulde als een mager speenvarken....

De plechtigheid werd besloten met dansen door leerlingen van de Academie voor Schone Kunsten. De gebrandmerkte werd op een met een ezel bespannen wagen naar de plaats van de misdaad gevoerd, waar hij onder grote hilariteit van de omstanders eer moest bewijzen aan zijn kleine slachtoffer.

BEKENDMAKING:

Met dank voor de door hem bewezen diensten verleend wij met ingang van 1 Januari 1956 op zijn verzoek eervol ontslag aan de heer:

PAUL J. KAPPEL

als Directeur van onze vennootschap.

Eveneens met ingang van 1 Januari 1956 hebben wij het genoegen hierbij bekend te maken de benoeming van de heer

WILLEM van der ZWAN

tot Directeur onzer vennootschap.

BOEKHANDEL OTRABANDA N.V.

Boekhandel Otrabanda N.V.

maakt hierbij aan haar geachte cliëntele bekend dat de zaak van 2 t/m 7 Januari a.s. wegens INVENTARISATIE gesloten zal zijn.

Sportver. ASIENTO bestaat op 5 januari a.s. 35 jaar

Hoofdbestuur gaat recipieren in Piscaderabaaiclub

Asiento. — Op 5 januari 1956 zal het vijf en dertig jaar geleden zijn, dat de grootste sportvereniging van ons eiland, de Sportvereniging Asiento, werd opgericht. Bestond deze vereniging eerst onder de naam „Les Etrangères", later werd dit omgezet in de Sportclub Asiento. De huidige naam „Sportvereniging Asiento" ontstond in 1953, toen de onderafdelingen een meer zelfstandig bestaan kregen en als sportclubs in de moederorganisatie werden opgenomen. De vereniging wordt thans geleid door een uit zeven personen bestaand hoofdbestuur, dat een overkoepelende taak heeft over de vele clubs, die onder de Asiento-kleuren uitkomen.

De oudste clubs zijn wel de voetbalclub en de tennisclub, waaraan in de loop der jaren zijn toegevoegd de cricketclub, hockeyclub, schietclub, volleybalclub, zwemclub, zeilclub, tafeltennisclub en schermclub. In totaal telt de Sportvereniging ongeveer 2000 leden, waarvan het merendeel actief een of meer sporten beoefent. De Directie der N.V. CPIM/CSM heeft altijd een open oog gehad voor de waarde van de sportbeoefening als een gezonde vrije tijdsbesteding en mede hierdoor beschikt Asiento over een aantal unieke faciliteiten, waaronder een grote zeilvloot van 6 Pampusjachten, 4 Sturdies, 4 Pluizen, 4 Jeugdboten en nog een aantal kleine boten. Tennissen heeft de beschikking over niet minder dan 10 tennisbanen, terwijl er voorts nog twee voetbalvelden en een hockeyveld ter beschikking van de sportliefhebbers staan. De Asientospelers zijn steeds graag geziene gasten geweest op de Curaçaose sportvelden en vele verenigingen op ons eiland onderhouden dan ook vriendschappelijke betrekkingen met de oliemensen, hetgeen tot uiting komt in de verschillende tournooien, waarvan Asiento steeds deel uitmaakt. Een van de oudste evenementen is wel het tennistournooi met CSC, ook wel Kwartaalwedstrijden genoemd. Dit tournooi viert volgend jaar, als wij goed zijn ingelicht, zijn vijf en twintig jarig bestaan. In vroeger jaren behoorden de Asiento-voetballers tot de sterksten van ons eiland en het eerste team is ook meermalen Curaçaos kampioen geweest, terwijl verschillende Asiento-voetballers in internationale wedstrijden voor Curaçao zijn uitgekomen. Ook de tennissers hebben steeds een belangrijke rol gespeeld in de sportwereld, en menige Curaçaose titel ging en gaat nog naar Asiento-mensen.

Ook de hockeyers konden zich dit jaar Curaçaos kampioen noemen, zij het na een zware strijd tegen HCH.

Er bestaat een bloeiend sportleven in Asiento-kringen en wij hopen, dat in de komende decennia de besturen van Asiento er in zullen slagen dit te handhaven en zo mogelijk nog te verbeteren. Het Hoofdbestuur is momenteel als volgt samengesteld:

C. de Haas voorzitter, D. Storm vice-voorzitter, C. Heikoop 1e secretaris, J. Tiepen 1e penningmeester, W. Oostlander 2e secretaris, J. A. Bloemendaal 2e penningmeester en C. van Muyden Technisch Commissaris.

Op 5 januari as., de herdenkingsdag van de oprichting, zal het Hoofdbestuur recipiëren voor genodigden in Piscaderabaaiclub en wij twijfelen er niet aan, of vele clubs en verenigingen zullen van deze gelegenheid gebruik maken hun beste wensen voor de toekomst aan te bieden.

Voor de leden zijn feestavonden gepland, waarover momenteel nog geen nadere bijzonderheden ter beschikking staan, doch die, gezien de capaciteiten van het Bestuur, ook op het gebied van gezellige feesten — wij denken hierbij aan de Kermesse Olympique van 1953 — ongetwijfeld zullen slagen.

Ook wij wensen de Sportvereniging Asiento, waarvan wij steeds de volle medewerking mochten ondervinden, van harte geluk met de bereikte mijlpaal en nog vele jaren.

Vesta-Jong Curacao eindigt met blanco stand

Willemstad. — De woensdagavond gespeelde competitiewedstrijd tussen Vesta van Santa Maria en Jong-Curaçao eindigde met een blanco stand. Jong-Curaçao, die tot nu toe gerekend wordt tot de kleinste van de grote vier in de A-klasse, werd onverwachts door een prima spelend Vesta elftal een punt afgesnoept. Vesta begon tegen de wind in en drukte Jong-Curaçao voor een goede tien minuten in de verdediging maar wist niet te scoren. Evenals in de wedstrijd tegen Veendam, welke door Vesta met 3-1 werd gewonnen, speelden linksbuiten Petronella en D. c. Gomez een goede partij voetbal.

Ofschoon zij ditmaal geholpen werden door captain Mathilda, beukten hun mooie aanvallen steeds op een hechte Oranje verdediging. Ook de Oranje voorhoede wist het Vesta heiligdom verschillende keren gevaarlijk te benaderen, maar het gebrek aan een goede schutter werd ook hier, evenals in de Vesta voorhoede, zeer gemist.

Na 90 minuten van sportief en goed voetbal eindigde deze strijd onbeslist. Vesta, die sinds de zege op Veendam practisch de plaats in de A-klasse had behouden, heeft nu met dit gelijkspel ook theoretisch haar plaats niet af te staan. De jongens van Santa Maria hebben nu negen punten en kunnen niet meer door Veendam ingehaald worden, al winnen deze hun laatste wedstrijd tegen Jong-Curaçao. Veendam heeft momenteel slechts 6 punten en zou dus met een eventuele overwinning 8 punten krijgen, één minder dan Vesta.

Het ziet er dus naar uit dat Veendam de promotie/degradatie wedstrijden tegen de kampioen van de B-klasse zal moeten spelen, daar Estudiantes (ook met zes punten) nog twee wedstrijden moet spelen. Door in één van deze twee wedstrijden gelijk te spelen kunnen de studenten van Mundo- Nobo Veendam als hekkensluiters achter zich laten.

Marine in V.S. bouwt kunstmaan-motor

De Amerikaanse marine heeft de Aerojet General Corporation, een in Californië gevestigde maatschappij, opdracht gegeven een kunstmaanmotor te bouwen. De motor, die met vloeibare brandstof zal worden gevoed, zal het tweede lid van een drieledige raket voortstuwen, die 'n kunstmaan tijdens het geofysische jaar tot ruim 300 km boven de aarde zal brengen.

Zoon van Thorez demonstreerde tegen Ridgway

Parijs. — Maurice Thorez, een 29-jarige onderwijzer en zoon van het titulair hoofd van de Franse communistische partij, is veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van één maand wegens deelneming aan de relletjes tegen generaal Ridgway in 1952. Bij de aankomst van Ridgway in mei 1952 om de functie van opperbevelhebber der verbonden strijdkrachten in Europa op te nemen, deden zich in Parijs heftige botsingen voor, waarbij twee betogers gedood en verschillende politieagenten gewond werden.

Veertien andere verdachten werden veroordeeld tot voorwaardelijke straffen, variërend van acht dagen tot één maand, wegens wederspannigheid aan de politie en in het bezit zijn van wapens. Zes werden vrijgesproken. De rechtbank bepaalde voorts, dat de straffen onder een amnestiebesluit vallen. Zij zullen dus niet ten uitvoer worden gelegd, zelfs indien de veroordeelden nieuwe overtredingen begaan.

Thorez Senior is algemeen secretaris van de Franse communistische partij. Vanwege zijn slechte gezondheidstoestand heeft hij sinds 1950 geen actieve rol in partijzaken gespeeld.

Riverside wint van Centro Dominquito

Willemstad. — Gistermiddag werd de lang verwachte wedstrijd tussen de rivalen "Riverside" en "Centro Dominguito" verspeeld. De publieke belangstelling voor deze wedstrijd die in het Rifstadion plaatsvond, was zeer groot. Jammer dat door de plotseling ingevallen regen het terrein enigszins was verslechterd.

Toen referee Adamus om 4.00 floot, waren beide elftalien aanwezig. Riverside begon met de wind mede, en was deze middag op zijn best, terwijl het bij de jongens van Centro maar niet wou "lukken". Voor de rust gelukte het Riverside, door een fout van de keeper van Centro, haar eerste doelpunt te maken. Dit was ook het enige van de wedstrijd.

Na de rust had Centro de wind mee doch door haar kort spel en minder goede schieten heeft zij de gelijkmaker niet kunnen scoren. Bij Riverside was linksbuiten Coco zeer gevaarlijk met zijn schoten. Borgschot en Felicia (Centro) gaven in de laatste ogenblikken ook enige mooie schoten op het doel doch de keeper van Riverside was op zijn hoede. Riverside won verdiend met 1-0.

Thans is het wachten op Centro Deportivo tegen Uniao Portugees.

Vele bestuursleden van de C.V.B. gaven acte de presence op deze middag.

Uitslag Philips Happy Family-prijsvraag

In het wekelijks Philipsprogramma van de Curom werd gisteravond een bijzondere uitzending ingelast. Het was de prijsuitreiking van de Philips Happy Family prijsvraag. Mevrouw P. F. Rusman is de gelukkige geworden en zij kon dan ook een prachtige Philips radio in ontvangst nemen. De heer Knottenbelt, directeur van N.V. Philips Antilliana reikte de radio persoonlijk over. De tweede gelukkige was de heer C. J. Endert die eigenaar werd van een dubbel head Philips scheerapparaat. Mej. F. Ravenstein was de derde gelukkige maar daar zij gisteren haar verjaardag vierde kon zij niet aanwezig zijn in de studio van de Curom waar de prijsuitreiking plaatsvond.

De heer V. R. Pontiflette won de electrische rijwiellamp, die als vierde prijs beschikbaar was gesteld. Diegenen die nog voor een troostprijs in aanmerking komen zullen een dezer dagen hiervan bericht krijgen.

Op de foto zien wij de heer August Quast, (Curom), de heer C. J. Endert, de heer Knottenbelt, en mevrouw P. F. Rusman.

Ook POLEN wil Duitse krijgsgevangenen vrijlaten in ruil voor diplomatieke betrekkingen

Bonn. — Ook Polen wil van de Duitse wens tot het terugvoeren der Duitse krijgsgevangenen gebruik maken om Bonn ertoe te bewegen diplomatieke betrekkingen te aanvaarden. De president van het Westduitse Rode Kruis, dr. Weitz, deelde mede, dat de Poolse autoriteiten hadden verklaard, dat het aanknopen van diplomatieke betrekkingen de vrijlating van de zevenhonderd in Polen gevangen gehouden Duitsers zou kunnen vergemakkelijken.

De polen hadden volgens dr Weitz van het voorbeeld der Sovjet-Unie gesproken. Dr. Weitz is zojuist van een bezoek aan Warschau teruggekeerd. Hij heeft daar de mogelijkheden besproken, om de in Polen vertoevende Duitse burgers naar Duitsland terug te voeren. Men heeft daarbij de mondelinge afspraak gemaakt, dat vanaf 1956 maandelijks 800 tot 1.000 Duitsers, die zulks wensen, in staat zullen worden gesteld zich naar West-Duitsland te begeven. Een schriftelijke toezegging hebben de Polen evenwel niet willen geven. Naar schatting wonen nog 800.000 Duitsers in het huidige Polen, doch het is niet bekend hoeveel daarvan het land zouden willen verlaten. Een groot deel hunner heeft intussen de Poolse nationaliteit aangenomen.

Argentinie wordt nader bezien

Buenos Aires. — Het contract van Henri J. Kaizer met de vroegere Argentijnse regering van Peron gesloten zal door een bijzondere commissie van de nieuwe regering nader worden bezien.

Het contract betreft de productie van 40.000 autos per jaar in Argentinië door Kaizer.

Nederlandse industriële fondsen overwegend lager

De aandelenmarkt heeft het van 12 t/m 17 dec. niet bijster goed gdeaan. Het naderende jaareinde lokte hier en daar tot verkopen uit en de buitenlandse vraag was vrij beperkt, zodat in sommige afdelingen nogal wat koersverliezen optraden. Wel trad op de laatste beursdag wat verbetering in op Zwitserse aankopen, die naar het schijnt op Amerikaanse indices waren gebaseerd. Toch kon dat herstel de geleden verliezen niet meer goed maken.

Bij de internationale aandelen waren het vooral aand. Kon. Petroleum, die van winstnemingen te lijden hadden. Van 655 kwam de koers donderdag zelfs onder de 640 terecht, maar aan het slot van de week handelde men weer op ongeveer 645.

In aand. AKU was het verloop: 346-341-344, in Unilever: 391-381 ex-interimdividend-384 en in Philips 365¼-357½-360.

Bij de binnenlandse industrie waren de koersverliezen over de gehele lijst verspreid met slechts enkele uitzonderingen, zoals R. S. Stokvis + 7 op 199½, v. Berkel + 4¾ op 188¼, Kon. Zout + 6 op 431, maar overigens kwamen veel koersverliezen voor die hier en daar vrij beduidend waren. Zo sloten aand. Ver. Blik op 190¼ na 200, Nijma op 183 na 193, Hoek's Mach. Fabr. op 360 na 370, Nederl. Kabel op 306 na 315, Alg. Norit op 460 na 474, terwijl veelvuldig koersverminderingen van 2 tot 6 punten voorkwamen.

Hangende de onderhandelingen op de Nederlands-Indonesische conferentie, kromp de affaire op de Indonesische cultuurafdeling sterk in, daar het aspect niet zeer optimistisch scheen. Toch bleven de koersverliezen binnen beperkte grenzen. H.v.A. verloor 5 punten op 150, Javasche Cultuur 2½ punt op 85. Nisu verbeterde 5 punten tot 105½ op geruchten, volgens welke Van Nelle, waarin de NISU een belangrijke holding heeft, waarschijnlijk een belangengemeenschap met de Amerikaanse Standard Brands zal aangaan. Amsterdam Rubber hield zich goed op 138¾ na 140, maar aand. Oostkust verloren 7 punten op 185, terwijl de overige rubberaandelen lichte koersverliezen voor zich geregistreed zagen.

Tabaksaandelen hielden zich beter. Cert. Deli Mij. liepen in het begin van de week wat terug tot 154 na 156, maar sluiten per saldo op 156⅞. Aand. Senembah, praktisch onveranderd.

Bij de obligatiën was niet veel animo te ontdekken. Staatsfondsen liepen een fractie terug over de gehele lijn. Investeringscertificaten verlaten de week op 99 3/32 na 99 ⅜, 3-3½ % Nederland 1947 op 99 1/16 na 99 5/16.

De enige rubriek, die wat meer activiteit vertoonde was die der scheepvaartaandelen.

Aand. Kon. Paketvaart werden flink uit de markt genomen. Wellicht ziet men hier, evenals bij St. Nederland een agio-uitkering in het verschiet liggen. De aandelen stegen van 186 tot 198. De overige soorten deden het heel wat kalmer aan. De koersverbeteringen bleven tot enkele punten beperkt. Aand. Holl. Am. Lijn en Kon. Ned. Stoomboot verloren zelfs nog een bagatel.

Door de sterke reservepositie van alle scheepvaartmaatschappijen en hun onderkapitalisatie komen scheepvaartaandelen dan ook wel het eerst voor aanpassing van de aandelenkapitalen in aanmerking.

Jezuieten-paragraaf in Noorse parlement

Het Noorse parlement zal waarschijnlijk nog voor Kerstmis het voorstel tot afschaffing van de Jezuïeten-paragraaf, dat reeds anderhalf jaar geleden is ingediend, in behandeling nemen, aldus een bericht van het Oecumenisch Instituut te Sigtuna in Zweden, waarvan het persbureau der Nederlands Hervormde Kerk melding maakt. Het is niet zeker of een tweederde meerderheid, die nodig is voor de afschaffing van de paragraaf, behaald zal worden. De betreffende paragraaf verbiedt aan Jezuïeten de toegang tot het land.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week tot 9 december 6.801.000 vaten tegen 6.235.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Assistentie II

Willemstad. — De Mobiele Brigade verleende op woensdag ook assistentie op Cas Chiquito. Een zekere H, concubine van Juff. L had deze laatste bedreigd. Toen zij terug kwam, stond de houten deur open en lag het etenserei in diggelen op de vloer.

Geen aanrijdingen

Willemstad. — Er mag wel extra vermeld worden dat er op woensdag en donderdag geen aanrijdingen waren.

Diefstal I

Willemstad. — Mevr. L., wonende op Emmastad, deed aangifte van diefstal. Er was geld uit haar woning weggenomen. Het dienstmeisje werd aangehouden en bekende het geld te hebben gestolen.

Diefstal II

Willemstad. — Een heer deed aangifte dat er van een Bouwwerk 10 ramen waren weggenomen.

Diefstal III

Willemstad. — De heer F., wonende op Sans Soucie, deed aangifte dat een trommel met geld was gestolen. Aangehouden werd Juff. T. Zij bekende het feit te hebben gepleegd. De trommel en een gedeelte van het geld werden gevonden.

Diefstal IV

Willemstad. — Mevr. T. deed aangifte, dat een paar jongens ƒ 25,— hadden gestolen. De zaak wordt onderzocht.

Poging tot diefstal

Willemstad. — De Pastoor van Juicio deed aangifte, dat er weer getracht was het offerblok te lichten.

Mishandeling

Willemstad. — De heer B deed aangifte van mishandeling contra een onbekende. De onbekende had in een perceel op Pietermaai de heer B een drinkglas naar het hoofd gegooid.

Begroting van Brits Guyana

Georgetown. — Bij het indienen van de begroting voor 1956 voor Brits Guyana is voorzien in een totaal bedrag aan uitgaven van $ 65 miljoen. Hiervan zal een bedrag van $ 25 miljoen worden bestemd voor diverse ontwikkelingsprojecten.

Sedert de 18 maanden dat het ontwikkelingsprogramma in uitvoering is is reeds $ 25 miljoen uitgegeven.

Er werden voor 1956 geen nieuwe belastingen voorgesteld.

De cultuur historische ontwikkeling van de Cinematografie

Ontwikkeling van de bioscoop

Tot ongeveer 1905 heeft de periode geduurd van de rondtrekkende bioscoop. Tot dat jaar werden de films vertoond in kermistenten of in het beste geval in variététheaters ter afwisseling van het programma. De filmcriticus L. J. Jordaan heeft in de filmmonografie '30 Jaar film' herinneringen aan die tijd opgehaald, waarover hij o.m. schrijft: „Wij gingen als zeer jonge mensen naar Carré — kregen aan het slot van het variétéprogramma tien minuten 'biograaf', zoals het destijds heette — en ik herinner mij niet, dat wij over het geval ook maar matig opgetogen waren.

......(de voorstelling ontlokte) ons geen andere opmerking dan dat de volksmond-benaming: 'bibber-fotografie" even schilderachtig als juist was.

Niemand van ons gaf er zich ook maar een ogenblik rekenschap van, dat wij — om zo te zeggen — aan de wieg stond van een der machtigste cultuurwonderen der nieuwe tijden".

In Amerika werden de automaten van Edison (kinetoscope) geëxploiteerd in open zaaltjes, waar meestal ook muziekautomaten stonden opgesteld en die bekend stonden als Kinetoscope-parlours of Penny-arcades.

Na 1905 worden vooral leegstaande winkels en achtervertrekken van café's ingericht tot permanente bioscoopzaaltjes.

Eerst van 1910 af kan men spreken van een algemene behoefte tot het bouwen van speciale theaters voor filmvertoningen. In allerlei afmetingen en in allerlei graden van luxe en decoratieve pracht verrezen de bioscopen die in mysterieuse namen iets van de te verwachten wonderen aan hun toekomstige cliëntèle trachtten te suggereren (Colosseum, Luxor, Scala, Olympia).

Van dat ogenblik af begint de grote populariteit van de film. Maar het soort publiek dat geregeld en in grote getale naar de bioscoop gaat is dan al bepaald en op haar beurt bepaalt de critiekloze massa van die tijd het gehalte der films. De toenemende populariteit van de film laat zich het best uitdrukken in enkele cijfers: Duitsland bezit in 1910 bijna 500 projectiezaaltjes en kleine bioscopen, in 1912 is dat aantal gestegen tot boven de 1500 en in 1914 zijn er bijna 2500 bioscopen.

In Amerika wordt in 1905 de eerste Nickelodeon geopend, een jaar later zijn er tussen de 8000 en 10.000 van dergelijke etablissementen, in 1916 telde Amerika 21.000 omgebouwde of nieuw ontworpen bioscopen.

Internationaal Olympisch Comité neemt stelling tegen puntenklassementen

Lausanne. — Het internationaal olympisch comité heeft aan alle nationale olympische comité's een schrijven, ondertekend door de voorzitter Avery Brundage en de kanselier Otto Mayer gericht, waarin in de scherpste bewoordingen het opmaken van puntenklassementen in een poging de politieke of sociale meerderwaardigheid van het ene boven het andere land te bewijzen, wordt afgekeurd.

Het schrijven bevat een verklaring, die zal worden opgenomen in de binnenkort te verschijnen nieuwe editie van de olympische reglementen en waarin het volgende gezegd wordt: „De spelen zijn geen wedstrijden tussen landen en mogen dit ook niet worden, want dit zou in strijd zijn met de geest van de olympische beweging en zeker tot een ramp leiden. Normale nationale trots is volkomen gerechtvaardigd, doch noch de olympische spelen noch enige andere wedstrijden kunnen beschouwd worden als een aanwijzing van de superioriteit van het ene politieke systeem boven het andere, of van een land boven een ander land.

Een der doeleinden van de olympische spelen is de internationale goodwill aan te kweken, en pogingen om het ene land tegenover het andere te stellen, op deze of op enige andere wijze, moeten streng worden afgekeurd."

In de verklaring wordt verder gezegd, dat er geen officiële landenrangschikking bestaat en dat puntenklassementen in feite misleiden, aangezien ze volkomen onjuist zijn. Wilden ze zuiver zijn, dan zouden de prestaties verschillend gewaardeerd moeten worden, aangezien het zeker niet billijk zou zijn hetzelfde aantal punten toe te kennen aan bijvoorbeeld de winnaars van de marathon, van de tienkamp, van gymnastieknummers, zeilnummers en aan een winnend voetbalteam.

„Indien men volkomen eerlijk te werk wilde gaan", zo vervolgt de verklaring, „dan zou men ook de factor van de grootte van de bevolking in aanmerking moeten nemen en als men de resultaten zorgvuldig analyseerde, zou men ontdekken, dat vele kleine landen per hoofd van de bevolking meer olympische medailjes gewonnen hebben dan de grotere naties".

Het schrijven besluit met een beroep op alle nationale olympische comité's alles te doen wat in hun macht is om de publicaties van puntenklassementen, „die volkomen waardeloos zijn", tegen te gaan.

Primour voor Belgische P.T.T.

België zal het volgende jaar als eerste land ter wereld automatische telefoonverbindingen met het buitenland krijgen. In april wordt de eerste verbinding tussen Brussel en Parijs geopend. De inwoners van Brussel zullen ook automatisch met Den Haag, Rotterdam en Amsterdam kunnen telefoneren. Voorts wil men automatische verbindingen tot stand brengen tussen Brussel en Zwitserland en enige Duitse steden.